

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 164

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 martie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE		ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR		
329.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul pentru Învățământ</i> în grad de <i>Comandor</i>	2	29.	— Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 184A din 18 decembrie 2012 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale privind modificarea în parte a Hotărârii arbitrale nr. 4 pronunțată la data de 22 martie 2012, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate în gestiunea COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, denumită în continuare COPYRO, și VISARTA — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale, denumită în continuare VISARTA, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 6 aprilie 2012, în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 40/2012
330.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Aeronautică</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 28 din 5 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale	3–6			
★				
Opinie separată	6			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
9.	— Instrucțiuni ale ministrului afacerilor interne privind efectuarea analizelor de risc la securitatea fizică a unităților ce fac obiectul Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor	7–10		11–32

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Meritul pentru Învățământ*
în grad de *Comandor***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 7 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la înființare, pentru profesionalismul de excepție și abnegația manifestate de cadrele didactice în procesul de afirmare și dezvoltare a învățământului, științei și culturii economice din România,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul pentru Învățământ* în grad de *Comandor* Academiei de Studii Economice din București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**TRAIAN BĂSESCU**

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 26 martie 2013.

Nr. 329.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Virtutea Aeronautică*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

în semn de înaltă apreciere pentru rezultatele remarcabile obținute în procesul de formare și instruire a noilor generații de piloți pe avionul C-130 HERCULES, pentru înaltul profesionalism dovedit pe timpul executării misiunilor de zbor în țară și în teatrele de operații militare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Aeronautică* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari domnului căpitan-comandor (rezervă) Roșca Gheorghe Mihai.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**TRAIAN BĂSESCU**

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 26 martie 2013.

Nr. 330.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 28**

din 5 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Marin Iagăru și Ionuț-Bogdan Iagăru în Dosarul nr. 918/104/2012 al Tribunalului Olt — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.018D/2012.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul a fost repus pe rol, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, prin încheierea pronunțată în ședința publică din 17 ianuarie 2013, ca urmare a imposibilității constituirii majorității prevăzute de art. 6 și art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că se impun a fi precizate, mai întâi, următoarele aspecte:

— excepția a fost ridicată într-o cauză penală având ca obiect, printre altele, inculparea autorilor excepției pentru infracțiunea prevăzută de art. 296¹ alin. (1) lit. I) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

— infracțiunea menționată a fost reglementată originar prin art. I pct. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010, anterior fapta constituind contravenție;

— intrarea în vigoare a dispozițiilor art. I pct. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 a avut loc la 23 iunie 2010, începând cu data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 23 iunie 2010, conform art. XXI din aceeași ordonanță de urgență.

Totodată, arată că ordonanța de urgență a Guvernului intră în vigoare imediat la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, soluție perfect justificată prin condițiile excepționale în care se pot emite ordonanțele de urgență, opinie expusă doctrinar, confirmată și legislativ prin modificarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative prin Legea nr. 189/2004, respectiv art. 12 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 conform căruia o ordonanță de urgență intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Referitor la norma controlată, respectiv art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010, aceasta preia (cu o exprimare mult mai clară) norma constituțională; în aceste condiții, norma controlată este în acord cu premisa sa constituțională. Pentru acest motiv, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Totodată, având în vedere concluzia precedentă, aceea a conformității art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 cu art. 115 alin. (5) din Constituție, în măsura în care, prin invocarea excepției, se tinde și la controlul constituționalității art. I pct. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010, excepția este și inadmisibilă, această din urmă dispoziție nefăcând obiectul sesizării instanței de contencios constituțional.

Se susține în continuare că analiza excepției de neconstituționalitate este posibil a fi făcută și dintr-o altă perspectivă, aceea a calității legii, respectiv a îndeplinirii exigențelor de accesibilitate și previzibilitate.

Astfel, intrarea în vigoare, la data publicării, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010, cel puțin în materia infracțiunilor pe care le reglementează — art. 296¹ alin. (1) lit. I) din Codul fiscal — anulează premisa prezumției de cunoaștere a legii/posibilitatea cunoașterii legii înainte de intrarea în vigoare, ducând la încălcarea (prin imposibilitatea de respectare) obligației fiecărei persoane de a respecta legea, obligație prevăzută de art. 1 alin. (5) din Constituție, și, totodată, afectează o îndatorire constituțională, ceea ce ar contraveni art. 115 alin. (6) din Constituție care prevede că ordonanțele de urgență nu pot afecta îndatoririle prevăzute de Constituție.

Însă nici art. 1 alin. (5) și nici art. 115 alin. (6) din Constituție nu au fost invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, excedând limitelor sesizării, în acest sens fiind Decizia nr. 258 din 5 decembrie 2000, conform căreia Curtea Constituțională este competentă să exercite controlul de constituționalitate numai în limitele sesizării, astfel s-ar proceda la soluționare fără a se fi dat curs normelor procedurale imperative referitoare la exprimarea opiniei de către instanță, contradictorialitatea dezbaterilor, inclusiv în fața instanței de contencios constituțional, exprimarea punctului de vedere de către autorități.

Curtea nu se poate substitui autorilor sesizării, controlul de constituționalitate nefiind unul din oficiu. Însă, în examinarea excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională poate lua în calcul și un alt temei constituțional aflat în strânsă legătură cu cel invocat, posibilitate întemeiată pe faptul că unele dispoziții constituționale au caracter general, sunt principii, ceea ce implică și luarea în considerare a altor dispoziții care constituie cazuri particulare ale acestora; alături de vorba de interpretare sistematică a dispozițiilor constituționale.

Din această perspectivă ar putea fi avut în vedere că art. 115 alin. (5) din Constituție, teza referitoare la intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului este o aplicație, un aspect în dezvoltarea principiului *nemo censetur ignorare legem* și al celui *nullum crimen sine lege* (legalitatea incriminării). Regula *nemo censetur ignorare legem* consacră o obligație corelativă a cetățeanului, iar regula *nullum crimen*, una a statului. Altfel spus, cetățeanul este obligat să cunoască legea pe care statul o adoptă deoarece statul nu poate să îl tragă la răspundere fără a incrimina fapta respectivă printr-o lege. Cetățenii au garanția că nu vor fi sancționați pentru fapte care nu sunt prevăzute de lege, dar în schimb li se cere să facă un efort de a cunoaște legea. Așadar, adagiul nu consacră o prezumție, ci o obligație socială născută din publicarea legii (*lato sensu*) în Monitorul Oficial.

Totodată, art. 1 alin. (5) din Constituție prevede o îndatorire fundamentală a cetățenilor (obligația respectării legii și a Constituției) care a fost transformată, odată cu revizuirea Constituției în 2003, într-un veritabil principiu general al întregii reglementări constituționale.

Or, publicarea ordonanței de urgență a Guvernului în Monitorul Oficial al României și intrarea în vigoare a acesteia, la aceeași dată, nu asigură posibilitatea cunoașterii legii și a respectării îndatoririi fundamentale prevăzută de art. 1 alin. (5) din Constituție.

Pe de altă parte, potrivit principiului *nullum crimen sine culpa*, acționează culpabil doar acela care poate să cunoască faptul că purtarea sa este juridic interzisă. Acest principiu al vinovăției decurge în mod necesar și din recunoașterea demnității umane, principiu constituțional prevăzut de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală; din această perspectivă, și art. 1 alin. (3) din Constituție ar putea fi considerat un temei pe care Curtea l-ar putea avea în vedere, temei în legătură cu cel invocat în sesizare.

Având în vedere cele de mai sus, se apreciază că, dintr-o atare perspectivă excepția de neconstituționalitate apare ca fiind întemeiată.

Considerarea excepției ca fiind întemeiată, conform celor anterior precizate, ar conduce la declararea neconstituționalității art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 cu referire la art. I pct. 23 din același act normativ, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, ceea ce, însă, ar determina un vid legislativ și o stare de neconstituționalitate mai gravă decât cea generată de aplicarea normei, având în vedere modificările legislative survenite ulterior adoptării ordonanței de urgență criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 918/104/2012, **Tribunalul Olt — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale**, excepție ridicată de Marin Iagăru și Ionuț-Bogdan Iagăru într-o cauză penală întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea unor prevederi din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile criticate sunt contrare art. 115 alin. (5) din Constituție. În acest sens arată că dispozițiile constituționale prevăd că ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, or, prevederile art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 stabilesc că aceasta intră în vigoare începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. Or, Constituția României prevede „lîmpede și fără putință de tăgadă că momentul intrării în vigoare a ordonanțelor de urgență este ulterior publicării”, astfel că există o diferență esențială între cele două momente temporale la care se referă art. 115 alin. (5) din Constituția României și cel stipulat de art. XXI din ordonanța de urgență criticată.

Autorii mai susțin că legiuitorul constituțional, sesizând că faptul material al publicării legilor și ordonanțelor reprezintă premisa primordială a cunoașterii legii, a modificat prevederile art. 78 din Constituția României în sensul că momentul intrării în vigoare a legii a fost stabilit la 3 zile ulterioare momentului publicării. Or, același tratament juridic, respectiv intrarea în vigoare la un moment ulterior datei publicării în Monitorul Oficial

al României, l-a acordat și ordonanțelor de urgență, a căror intrare în vigoare a fost stabilită „după publicarea în Monitorul Oficial al României”, fără însă să prevadă un termen ulterior, precis, de intrare în vigoare, lăsând la latitudinea Guvernului să stabilească termenul ulterior publicării.

Tribunalul Olt — Secția penală opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât nu există o contrarietate între dispozițiile art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 și cele ale art. 115 alin. (5) din Constituție, ci doar o diferență de exprimare, însă care nu produce consecințe juridice. Este evident că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 a intrat în vigoare la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, mai precis, imediat după publicarea sa, respectiv în aceeași zi.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nu există o contrarietate între art. 115 alin. (5) din Constituție și art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010, ci doar o diferență de exprimare, respectiv o sinonimie, care, din punct de vedere juridic, prezintă aceleași efecte.

Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 a început să producă efecte în aceeași zi cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sintagma „la data publicării” având echivalență semantico-funcțională cu sintagma „după publicarea în Monitorul Oficial al României”.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, fiind întrunite condițiile prevăzute de Constituție privind intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență. Se consideră că prin dispozițiile legale criticate se stipulează că prevederile ordonanței de urgență se aplică începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și anume data de 23 iunie 2010.

Textul constituțional impune respectarea a două termene pentru intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență. Primul termen vizează depunerea ordonanței de urgență spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă, termen respectat prin înregistrarea acesteia la Senat. Cel de-al doilea termen impus de art. 115 alin. (5) din Constituție se referă la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență după publicarea în Monitorul Oficial al României, prevedere ce se regăsește în textul legal criticat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 23 iunie 2010, care au următorul cuprins: „*Prevederile prezentei ordonanțe de urgență, pentru care nu s-a stipulat un termen expres de intrare în vigoare, se aplică începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 115 alin. (5), potrivit cărora: „(5) *Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite celeilalte Camere care decide de asemenea în procedură de urgență. Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Unul dintre autorii excepției de neconstituționalitate, respectiv Iagăru Marin, prin notele scrise depuse la Curtea Constituțională, formulează critici asupra prevederilor art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 și raportat la dispozițiile art. 15 din Constituție, care consacră regula potrivit căreia legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

II. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate, Curtea observă următoarele:

1. Ulterior revizuirii Constituției, pentru a se da eficiență textelor constituționale referitoare la intrarea în vigoare a actelor normative, legiuitorul ordinar a adoptat Legea nr. 189/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 24 mai 2004.

Astfel, Curtea constată că art. 12 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, prevede următoarele: (1) *Legile și ordonanțele emise de Guvern în baza unei legi speciale de abilitare intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau la o dată ulterioară prevăzută în textul lor. Termenul de 3 zile se calculează pe zile calendaristice, începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, și expiră la ora 24,00 a celei de-a treia zi de la publicare.*

(2) *Ordonanțele de urgență ale Guvernului intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sub condiția depunerii lor prealabile la Camera competentă să fie sesizată, dacă în cuprinsul lor nu este prevăzută o dată ulterioară.*

(3) *Actele normative prevăzute la art. 11 alin. (1), cu excepția legilor și a ordonanțelor, intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, dacă în cuprinsul lor nu este prevăzută o dată ulterioară. Atunci când nu se impune ca intrarea în vigoare să se producă la data publicării, în cuprinsul acestor acte normative trebuie să se prevadă că ele intră în vigoare la o dată ulterioară stabilită prin text.*”

2. Din economia prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (5) Curtea reține că, pentru a intra în vigoare, deci pentru a produce efecte juridice, ordonanța de urgență trebuie să îndeplinească anumite condiții, respectiv să fie depusă la Camera competentă să fie sesizată, pentru a fi dezbătută în procedură de urgență, și să fie publicată în Monitorul Oficial al României. În situația în care Senatul și Camera Deputaților nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere.

Ca atare, depunerea ordonanței de urgență la Camera competentă să fie sesizată și publicarea acesteia sunt două etape succesive în procesul normativ. În ce privește intrarea în vigoare „la data publicării în Monitorul Oficial al României” (text legal) și „după publicarea în Monitorul Oficial al României” (text

constituțional), ambele expresii au aceeași semnificație: ordonanța de urgență intră în vigoare în ziua în care este publicată. Ziua publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 este 23 iunie 2010. Această zi indică atât data intrării în vigoare a ordonanței, cât și data de la care începe aplicarea acesteia.

Dispozițiile criticate în cauza de față stabilesc că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale se aplică începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, fiind evident că numai după publicare se poate vorbi de intrarea în vigoare; în acest caz, sintagma „la data publicării” echivalează cu sintagma „după publicare”.

3. Totodată, Curtea reține că, în ceea ce privește intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență prin care se incriminează o faptă socialmente periculoasă sau se reglementează conținutul constitutiv al infracțiunii în sensul adăugării unor elemente noi, suplimentare față de norma inițială sau regimul sancționator al acestora în sensul sporirii minimului sau maximului special, dispozițiile art. 115 alin. (5) din Constituție reprezintă o aplicare a prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, care statuează că „legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”.

În acest context, atât sintagma cuprinsă în art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010, cât și cea din art. 115 alin. (5) din Constituție produc efecte juridice identice, constituind o aplicare a principiului neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

De asemenea, din coroborarea dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (5) cu cele ale art. 108 alin. (4), precum și din principiul *nemo consetur legem ignorare*, se desprinde ideea că ordonanțele de urgență nu pot intra în vigoare înainte de a fi publicate în Monitorul Oficial al României.

Principiul *nemo consetur legem ignorare* constituie o prezumție a cunoașterii legii, care trebuie înțeleasă în aplicarea sa concretă de la caz la caz, și nu la modul general, deoarece el exprimă obligația oricărei persoane de a cunoaște legea, ceea ce presupune însă ca acea lege să existe la momentul săvârșirii faptei.

Așadar, data publicării are relevanță asupra momentului intrării în vigoare a actului normativ, în timp ce data aplicării efective a actului normativ constituie atributul autorității judecătorești, care va aplica principiul *nemo consetur legem ignorare* coroborat cu principiul *mitior lex* la speța dedusă judecătii.

4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că norma legală trebuie să fie suficient de accesibilă și de previzibilă, astfel încât să permită cetățeanului să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea.

Astfel, prin Hotărârea din 25 august 1998, pronunțată în Cauza *Hertel contra Elveției*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că previzibilitatea legii nu trebuie neapărat să fie însoțită de certitudini absolute. Certitudinea, chiar dacă este de dorit, este dublată uneori de o rigiditate excesivă, or, dreptul trebuie să știe să se adapteze schimbărilor de situație. Există multe legi care se servesc, prin forța lucrurilor, de formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare depinde de practică și cade în sarcina judecătorului român.

De asemenea, prin Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove contra Marii Britanii*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea internă pertinentă, care înglobează atât dreptul scris, cât și pe cel nescris, trebuie să fie formulată cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate, care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist, să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Așa fiind, o lege care atribuie o putere de apreciere

nu contravine, în principiu, acestei exigențe, cu condiția ca întinderea și modalitățile de exercițiu ale acestei atribuții să fie definite cu o precizie suficientă, având în vedere scopul legitim și pentru a furniza individului o protecție adecvată împotriva arbitrarului.

5. Curtea constată că dispozițiile criticate sunt suficient de clare, iar punerea lor în aplicare depinde de aprecierea

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Marin Iagăru și Ionuț-Bogdan Iagăru în Dosarul nr. 918/104/2012 al Tribunalului Olt — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Cochintu

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția adoptată cu majoritate de voturi, considerăm că prevederile art. XXI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale¹ sunt neconstituționale în ceea ce privește sintagma „se aplică începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

Neconstituționalitatea prevederilor criticate rezultă din instituirea unei prezumții absolute de cunoaștere a legii penale de către orice persoană, din momentul/minutul imediat următor publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, prezumție care face imposibilă îndeplinirea obligației din art. 1 alin. (5) din Constituție, care statuează că respectarea legilor este obligatorie.

Ca regulă generală, infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora se reglementează prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, lege care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei, potrivit art. 78 din Constituție. Indiferent că sunt instituite prin lege organică ori prin ordonanță de urgență a Guvernului, normele de incriminare trebuie să fie publicate în Monitorul Oficial al României, să existe posibilitatea cunoașterii acestora, astfel încât destinatarii normei să își poată conforma conduitele în acord cu prescripțiile legiuitorului.

Prevederile art. 115 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora „Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul

judiciarului a quo, chemat să interpreteze și să aplice legea la speța dedusă judecării.

6. Având în vedere cele prezentate mai sus, Curtea constată că motivele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate sunt probleme ce țin de interpretarea și aplicarea legii în timp, ceea ce constituie atributul exclusiv al instanței de judecată, iar excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Official al României”, au în vedere situația premisă, necesară intrării în vigoare, constând în depunerea la Camera competentă și publicarea în Monitorul Oficial al României, fapt care nu semnifică și intrarea ei în vigoare.

Atât în cazul legilor organice, cât și în cel al ordonanțelor de urgență, termenul de referință pentru intrarea în vigoare constă în data publicării acestora în Monitorul Oficial al României. În timp ce legea organică „intră în vigoare la 3 zile de la data publicării [în Monitorul Oficial al României] sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei”, potrivit art. 78 din Constituție, ordonanța de urgență a Guvernului „intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României”, în înțelesul de data imediat următoare, ziua imediat următoare.

În caz contrar, dacă normele de incriminare cuprinse în ordonanța de urgență a Guvernului se aplică din momentul publicării acestora în Monitorul Oficial al României, neconstituționalitatea rezultă și din încălcarea prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție, potrivit cărora ordonanțele de urgență nu pot afecta drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție.

Considerăm că prevederile din ordonanțele de urgență ale Guvernului prin care sunt afectate drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție pot intra în vigoare numai din ziua imediat următoare datei publicării acestora în Monitorul Oficial al României, și nu în aceeași zi, imediat după momentul publicării.

Judecător,
prof. univ. dr. **Aspazia Cojocar**

Judecător,
prof. univ. dr. **Tudorel Toader**

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 23 iunie 2010.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

INSTRUCȚIUNI

privind efectuarea analizelor de risc la securitatea fizică a unităților ce fac obiectul Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor

Având în vedere prevederile art. 8 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 301/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următoarele instrucțiuni:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentele instrucțiuni stabilesc metodologia de efectuare a analizelor de risc la securitatea fizică pentru unitățile ce fac obiectul Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *unități*, precum și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care desfășoară astfel de activități.

(2) Analiza de risc la securitatea fizică constituie fundamentul adoptării măsurilor de securitate a obiectivelor, bunurilor și valorilor prevăzute de lege, transpuse în planul de pază și proiectul sistemului de alarmare.

(3) În elaborarea analizelor de risc la securitatea fizică se ține cont și de prevederile standardelor naționale sau europene privind managementul și tehnicile de evaluare a riscului.

(4) Prezentele instrucțiuni nu se aplică pentru adoptarea măsurilor de securitate necesare efectuării transporturilor de bunuri și/sau valori.

(5) Prevederile prezentelor instrucțiuni nu se aplică activităților privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și persoanelor, precum și a transporturilor cu caracter special aparținând structurilor și instituțiilor din cadrul sistemului de apărare, ordine publică și siguranță națională, care se asigură în conformitate cu reglementările stabilite în cadrul acestora.

Art. 2. — (1) Prezentele instrucțiuni se aplică de către:

a) conducătorii unităților, pentru adoptarea măsurilor de asigurare a securității obiectivelor proprii;

b) specialiști și experți, în procedura de elaborare a analizelor de risc pentru faza de funcționare a obiectivelor, precum și în faza de proiectare;

c) inspectoratele de poliție județene/Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, pentru calcularea și furnizarea coeficienților de criminalitate specifică la nivel de zonă și pentru verificarea respectării dispozițiilor prezentelor instrucțiuni;

d) Inspectoratul General al Poliției Române, denumit în continuare *I.G.P.R.*, pentru calcularea și furnizarea coeficienților de criminalitate specifică la nivel de județ, evaluarea specialiștilor care efectuează analizele de risc și pentru înființarea și actualizarea Registrului Național al Evaluatorilor de Risc la Securitate Fizică, denumit în continuare *RNERSF*.

(2) Analiza de risc pentru obiectivele a căror pază și protecție se asigură cu efective de jandarmi, inclusiv cea necesară configurării sistemelor de protecție mecanofizice și de alarmare împotriva efracției, se întocmește potrivit reglementărilor specifice acestei forme de pază.

Art. 3. — În înțelesul prezentelor instrucțiuni, următorii termeni se definesc după cum urmează:

a) *securitate fizică* — starea de fapt în care riscul determinat de factorii de amenințare și vulnerabilitățile care pot pune în pericol viața, integritatea corporală sau libertatea persoanei ori pot aduce prejudicii valorilor deținute de unități se situează la un nivel acceptabil;

b) *amenințare* — factor intern sau extern ce are capacitatea de a exploata vulnerabilitatea unei unități prin acte sau fapte ce creează dezechilibre ori instabilități și generează stări de pericol asupra vieții, integrității corporale sau libertății persoanelor ori valorilor deținute;

c) *vulnerabilitate* — caracteristică de ordin fizic-arhitectural și operațional a unei entități, prin care aceasta este expusă distrugerii, agresiunii ori disfuncționalității în fața unei amenințări;

d) *analiza de risc la securitatea fizică* — activitate desfășurată pentru a identifica amenințările și vulnerabilitățile care pot pune în pericol viața, integritatea corporală sau libertatea persoanei ori care pot aduce prejudicii valorilor deținute de unități, în scopul determinării impactului și evaluării riscurilor de securitate și în baza căreia se stabilesc măsurile necesare pentru limitarea sau eliminarea acestora;

e) *incident de securitate* — eveniment produs, având o evoluție necontrolată, care generează consecințe nedorite asupra persoanelor și/sau valorilor și/sau activităților în cadrul unei unități și care necesită o acțiune imediată pentru restabilirea situației anterioare;

f) *măsură de securitate* — componenta de bază a unei soluții de securitate, corespunzătoare uneia sau mai multor amenințări și vulnerabilități identificate conform analizei de risc și care are ca scop reducerea riscurilor asociate;

g) *mecanisme de securitate* — soluții care cuprind mai multe măsuri de securitate, care funcționează conform unor scenarii predefinite, pentru securizarea unuia sau mai multor obiective, atunci când sunt amplasate în același perimetru;

h) *sistem de securitate* — ansamblu integrat de măsuri organizatorice, tehnice și procedurale care are ca scop obținerea securității fizice pentru o organizație sau un obiectiv;

i) *parametri interni și externi care generează și/sau modifică riscurile la securitatea fizică a unității* — contextul, care poate cuprinde, dar nu se limitează la:

1. mediul cultural, social, politic, de reglementare, financiar, tehnologic, economic, natural și concurențial, la nivel internațional, național, regional sau local;

2. factorii-cheie și tendințele cu impact asupra obiectivelor organizației;

3. relațiile cu părțile interesate, percepțiile și valorile acestora.

CAPITOLUL II

Analiza de risc la securitate fizică

Art. 4. — (1) Analiza de risc la securitatea fizică, denumită în continuare *analiza de risc*, se materializează prin documentația întocmită în cadrul procesului standardizat de management al riscului, prin care se determină, în mod dinamic, măsurile necesare și aplicabile pentru încadrarea riscurilor de securitate la niveluri acceptabile.

(2) Documentația prevăzută la alin. (1) se înregistrează la unitatea beneficiară după asumarea de către conducătorul acesteia, urmând ca în termen de 60 de zile să se realizeze implementarea măsurilor stabilite.

(3) Procesul de efectuare a analizei de risc începe după semnarea contractului de prestări de servicii dintre beneficiar și prestator, cu excepția cazurilor de realizare prin structuri de specialitate proprii în regim intern.

(4) Analiza de risc se efectuează înaintea instituirii măsurilor de securitate și se revizuieste în una dintre următoarele situații:

a) cel puțin o dată la 3 ani, pentru corelarea cu dinamica parametrilor interni și externi care generează și/sau modifică riscurile la securitatea fizică a unității;

b) în cel mult 60 de zile de la producerea unui incident de securitate la unitatea respectivă;

c) în cel mult 30 de zile de la modificarea caracteristicilor arhitecturale, funcționale sau a obiectului de activitate al unității.

Art. 5. — Efectuarea analizei de risc implică parcurgerea următoarelor etape:

a) definirea parametrilor interni și externi care generează și/sau modifică riscurile la securitatea fizică a unității;

b) stabilirea metodei și a instrumentelor de lucru;

c) identificarea tuturor riscurilor la securitatea fizică, a zonelor de impact, a evenimentelor și cauzelor riscului, precum și a potențialelor consecințe;

d) analizarea riscurilor la securitatea fizică;

e) estimarea riscurilor unității beneficiare;

f) întocmirea Raportului de evaluare și tratare a riscurilor la securitatea fizică.

Art. 6. — Amenințările la adresa securității fizice a unităților, care pun în pericol viața, integritatea corporală sau libertatea persoanelor, sunt tratate cu prioritate, indiferent de importanța bunurilor sau a valorilor ce pot fi afectate la producerea unui incident de securitate.

Art. 7. — (1) Documentația privind analiza de risc cuprinde:

a) Raportul de evaluare și tratare a riscurilor la securitatea fizică;

b) grila de evaluare, specifică obiectului de activitate;

c) documentele-suport.

(2) Raportul de evaluare și tratare a riscurilor la securitatea fizică cuprinde:

a) nominalizarea unității, obiectul de activitate al acesteia și scopul evaluării;

b) amplasarea geografică a unității, vecinătăți, căi de acces, alți factori externi cu impact asupra activității unității;

c) cadrul organizațional intern, politici și responsabilități privind securitatea fizică a unității beneficiare;

d) sursele de risc la securitatea fizică, zonele de impact, evenimentele produse și cauzele riscurilor identificate pentru unitatea evaluată, precum și potențialele consecințe asupra persoanelor și activității;

e) analizarea riscurilor identificate;

f) estimarea riscurilor la securitatea fizică;

g) stabilirea cerințelor, măsurilor și mecanismelor de securitate pentru sistemul ce urmează a fi implementat, de ordin structural, tehnic, tehnologic și operațional;

h) estimarea costurilor de securitate, în funcție de măsurile de securitate propuse și nivelul de risc asumat;

i) concluziile raportului, în care se propun una sau mai multe opțiuni de tratare a riscurilor în vederea încadrării în domeniul acceptabil al riscului de securitate fizică, menționând concret dimensionarea dispozitivului de pază, zonele sau punctele controlate prin mijloace electronice de supraveghere video, efracție, control acces și alarmare, elementele de protecție mecanofizică, precum și alte măsuri.

(3) Grila de evaluare specifică obiectului de activitate al unității beneficiare se completează pentru situația în care riscul a fost tratat, iar nivelul acestuia se încadrează în domeniul riscului acceptabil.

(4) Raportul de evaluare și tratare a riscurilor la securitatea fizică și grila de evaluare se semnează de către evaluator.

(5) În categoria documentelor-suport intră: chestionare, declarații, alte documente specifice, date obținute și folosite în procedura de evaluare.

CAPITOLUL III

Abilitarea personalului de evaluare

Art. 8. — (1) Analizele de risc se efectuează de experți înscrși în RNERSF.

(2) Expertul în evaluare trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) este cetățean român sau deține cetățenia unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene ori ale Spațiului Economic European;

b) deține competențe profesionale atestate pentru ocupația de evaluator de risc la securitatea fizică;

c) nu are antecedente penale pentru infracțiuni săvârșite cu intenție.

(3) Pentru înscrierea în RNERSF solicitantul trebuie să depună la I.G.P.R. — Direcția de ordine publică o cerere însoțită de dosarul cu documentele care fac dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (2).

(4) În urma analizei dosarului, solicitantul care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (3) este înscris în RNERSF în calitate de expert în evaluarea riscului la securitatea fizică.

Art. 9. — (1) Până la adoptarea standardului ocupațional pentru ocupația de evaluator de risc la securitatea fizică, analizele de risc pot fi elaborate de specialiști cu o vechime în domeniul evaluării riscului la securitatea fizică mai mare de 5 ani, înscrși în RNERSF.

(2) Specialistul prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) este cetățean român sau deține cetățenia unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene ori ale Spațiului Economic European;

b) nu are antecedente penale pentru infracțiuni săvârșite cu intenție;

c) face dovada experienței de minimum 5 ani în desfășurarea activităților de organizare, planificare sau executare a măsurilor de securitate, în formele prevăzute de lege;

d) este absolvent de studii superioare cu diplomă de licență sau echivalentă;

e) a fost declarat admis la interviul susținut în fața unei comisii de specialitate constituite prin dispoziție a inspectorului general al Poliției Române.

(3) Pentru înscrierea în RNERSF, persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie să depună la I.G.P.R. — Direcția de ordine publică, cu 30 de zile înainte de susținerea interviului prevăzut la alin. (2) lit. e), o cerere însoțită de dosarul cu documentele care fac dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (2) lit. a)—d).

(4) În urma susținerii interviului, solicitanții sunt declarați admiși sau respinși.

(5) Modul de organizare și desfășurare a interviurilor se stabilește prin dispoziție a inspectorului general al Poliției Române.

(6) În comisiile de susținere a interviurilor și de verificare a contestațiilor pot fi cooptați și experți din cadrul asociațiilor profesionale de profil.

Art. 10. — (1) Formarea profesională, precum și evaluarea competențelor pentru ocupația de evaluator de risc la securitatea fizică se realizează pe baza standardului profesional corespunzător acestei ocupații.

(2) Furnizorii de formare profesională care doresc să desfășoare programe de formare pentru ocupația de evaluator de risc la securitatea fizică trebuie să respecte programa-cadru, elaborată pe baza standardului ocupațional, avizată de I.G.P.R. și aprobată de Autoritatea Națională pentru Calificări.

Art. 11. — (1) Persoanele înscrise în RNERSF au obligația de a ține un registru de evidență cronologică cu analizele de risc elaborate pentru unități, care se păstrează minimum 2 ani după ultima completare.

(2) Anterior elaborării analizei de risc, persoanele care prestează această activitate au obligația de a semna un angajament de confidențialitate cu beneficiarul.

(3) Atribuțiile de îndrumare și control privind respectarea prezentelor instrucțiuni revin ofițerilor de poliție din structurile de ordine publică ale Poliției Române.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a notifica I.G.P.R. schimbarea angajatorului sau a datelor de contact.

Art. 12. — (1) Utilizarea în procesul de efectuare a analizei de risc a unor date nerezale sau incorecte, precum și omisiunea consemnării unor vulnerabilități ori amenințări atrag anularea analizei de risc.

(2) Constatările efectuate de către personalul abilitat al Poliției Române privind săvârșirea faptelor prevăzute la alin. (1) de către evaluatori se înscriu într-un raport motivat, care se transmite Direcției de ordine publică din I.G.P.R., pentru evidențiere în RNERSF.

(3) Evidențierea analizelor de risc anulate în RNERSF se notifică emitentului analizei, beneficiarului și, la cerere, altor părți interesate.

(4) Radierea din RNERSF a celor înscrși se face la cerere ori când nu mai sunt îndeplinite condițiile de înscriere.

Art. 13. — Prestatorii nu pot efectua analize de risc la securitatea fizică pentru unitățile cu care ei sau angajatorii lor au în derulare contracte pentru asigurarea serviciilor de pază a obiectivelor, bunurilor și valorilor, serviciilor de proiectare, instalare, modificare sau întreținere a componentelor ori sistemelor de alarmare împotriva efracției.

CAPITOLUL IV Grila de evaluare

Art. 14. — (1) Pentru categoriile de unități care au definite cerințe minimale în Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 301/2012, cu excepția infrastructurilor critice, evaluarea și cuantificarea gradului de risc asociat unității se fac prin determinarea unei valori numerice atașate obiectivului evaluat, sens în care se utilizează grila corespunzătoare obiectului de activitate, dintre cele prevăzute în anexele nr. 1—11.

(2) În cazul unităților pentru care nu au fost definite cerințe minimale specifice, analizele de risc la securitatea fizică se elaborează similar, prin aplicarea grilei generale prevăzute în anexa nr. 12.

(3) Aplicațiile informatice cu grilele de evaluare pe categorii de obiective se publică în format electronic pe pagina web a I.G.P.R.

Art. 15. — (1) Pentru evaluarea nivelului de securitate fizică a unei unități se stabilesc două domenii ale riscului de securitate fizică, respectiv riscul de securitate acceptabil, asociat riscurilor de securitate cu valori estimate sub pragul critic de 60%, și riscul inacceptabil, asociat valorilor estimate peste pragul critic.

(2) Se consideră că sunt îndeplinite cerințele legale de securitate fizică pentru o unitate atunci când riscul evaluat se încadrează în domeniul riscului de securitate acceptabil.

Art. 16. — Grila de evaluare a nivelului de securitate cuprinde 4 categorii de criterii de analiză:

a) criteriile specifice obiectivului, prin care se evaluează elemente de amplasare zonală și locală, cu o pondere de 25%;

b) criteriile de securitate, prin care se evaluează măsurile de securitate implementate sau care urmează a fi implementate, cu o pondere de 65%;

c) criteriile funcționale, prin care se evaluează elementele privitoare la desfășurarea activității unității evaluate, cu o pondere de 10%;

d) alte criterii, nenominalizate în grilă, prin care se asigură evaluarea altor elemente cu impact asupra riscurilor de securitate, identificate sau propuse de evaluator, grupate în categorii cu impact de creștere, respectiv diminuare a riscurilor.

Art. 17. — (1) Completarea grilei se face prin selectarea unei opțiuni din coloana „Variabile”, pentru fiecare element de evaluare, și introducerea de date în tabelul cu informațiile aferente altor criterii, conform situației preconizate.

(2) Este interzisă modificarea, completarea sau ștergerea celulelor sau câmpurilor din grila de evaluare, exceptând operațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Prin completarea grilei de evaluare se obține valoarea de la rubrica „Punctaj total” din coloana „Punctaj ponderat”, care reprezintă valoarea asociată gradului de risc determinat. Punctajul total este calculat de aplicație prin însumarea valorilor ponderate prevăzute la rubricile: criteriile specifice obiectivului, criteriile de securitate, criteriile funcționale și alte criterii, aflate pe coloana „Punctaj ponderat”.

(4) Valorile superioare ale punctajului total indică un nivel ridicat de risc de producere a unor evenimente de securitate fizică.

(5) Valoarea ponderată pentru fiecare element evaluat este furnizată de aplicație prin aplicarea unui coeficient procentual din valoarea maximă asociată elementului din coloana „Punctaj asociat”, ponderea rezultând din alegerea unei variante din cele prevăzute la coloana „Variabile”, în funcție de situația analizată.

Art. 18. — (1) La completarea grilelor de evaluare se ține cont de obligativitatea îndeplinirii cerințelor minimale de securitate, generale și specifice, consemnate în grile în coloana „Elemente de evaluare”, pentru care se asociază opțiunea corespunzătoare punctajului minim în vederea continuării și finalizării evaluării.

(2) Evaluarea celorlalte criterii de securitate se face prin asocierea opțiunii corespunzătoare situației real constatate în obiectiv.

Art. 19. — (1) Pentru stabilirea nivelului amenințărilor se asociază coeficienții de criminalitate specifică, calculați la nivel de județ și de zonă pe baza datelor statistice înregistrate de structurile de cazier și evidență operativă din I.G.P.R., Direcția Generală de Poliție a Municipiului București și inspectoratele de poliție județene, privind infracțiunile sesizate de tâlhărie și furturi din societăți comerciale, înregistrate în anul precedent.

(2) Coeficienții prevăzuți la alin. (1) se calculează pentru un an calendaristic prin însumarea valorilor regăsite la rubrica volumul criminalității specifice faptelor de tâlhărie (total) și furt din societăți comerciale, calculându-se inclusiv media națională, respectiv județeană.

(3) Coeficienții de criminalitate specifică la nivel de zonă se calculează pentru fiecare sector, municipiu, oraș și comună.

(4) Valorile rezultate se publică anual, prin grija Direcției de ordine publică din cadrul I.G.P.R., respectiv a unităților teritoriale de poliție, până la finalul lunii ianuarie a anului în curs, pe paginile web ale I.G.P.R., Direcției Generale de Poliție a Municipiului București și inspectoratelor de poliție județene.

(5) Pentru determinarea gradului de risc se iau în calcul ca vulnerabilități doar coeficienții de accesibilitate, vecinătate și caracteristici locale exterioare.

Art. 20. — Coeficienții de criminalitate specifică se clasifică în următoarele domenii:

a) rată de criminalitate ridicată pentru județele/zonile cu coeficienți peste media națională/județeană;

b) rată de criminalitate medie pentru județele/zonile cu coeficienți cu valori între 75% și 100% din media națională/județeană;

c) rată de criminalitate scăzută pentru județele/zonile cu coeficienți cu valori sub 75% din media națională/județeană.

Art. 21. — (1) Elementul „accesibilitate” se evaluează prin inspecția amplasamentului din imediata apropiere a obiectivului, în scopul identificării tuturor căilor de acces care fac posibilă părăsirea rapidă a zonei.

(2) Se consideră că există posibilitatea de disimulare/fugă rapidă din zona obiectivului dacă pe o rază de 10 m față de intrare se află căi de acces care fac posibilă părăsirea zonei în cel puțin 3 direcții diferite de deplasare (ganguri, pasaje, pasarele etc.).

(3) Posibilitatea de disimulare/fugă medie se consideră în cazul obiectivelor pentru care pe o rază de 25 m de la intrare sunt identificate căi de acces care fac posibilă părăsirea zonei în cel puțin 3 direcții diferite de deplasare.

(4) În celelalte cazuri se consideră că posibilitatea de disimulare/fugă este greoaie.

Art. 22. — (1) Din punctul de vedere al vecinătăților, evaluarea se face prin identificarea unităților din apropierea obiectivului și verificarea existenței, tipului și a programului de funcționare a dispozitivelor de pază ale acestora.

(2) Punctajul pentru vecinătăți se determină prin alegerea opțiunii relevante identificate în cauză, analizând unitățile existente pe o rază de 25 m față de cea evaluată.

(3) Unitatea evaluată care nu are amplasate alte obiective pe o rază de 50 m se consideră izolată din punctul de vedere al vecinătății.

Art. 23. — (1) Măsurile de securitate cuprind atât elemente de tip condiție, cât și elemente neimpuse prin cerințele minimale, dar care trebuie în mod obligatoriu analizate.

(2) Elementele neimpuse vor fi evaluate conform situației reale pentru obiectivele în funcțiune sau conform scenariului de

funcționare, pentru încadrarea în zona nivelului de risc acceptat, inferior pragului critic.

Art. 24. — Pentru obiectivele noi, elementele neimpuse vor fi propuse de evaluator pentru acoperirea necesităților de securitate fizică, conducătorul unității având obligația de a le materializa prin realizarea amenajărilor de protecție mecanofizică, instalarea de sisteme de securitate, achiziționarea unor servicii de securitate sau alte măsuri stabilite pentru acoperirea necesităților de securitate.

Art. 25. — Pentru obiectivele preexistente, evaluarea și cuantificarea factorilor din grilă se fac prin aprecierea locală a stării de fapt și prin consultarea contractelor de servicii de pază, transport de valori, monitorizare, instalare și mentenanță a sistemelor de alarmare, a documentelor de procurare, certificare, punere în funcție și prin verificări funcționale ale echipamentelor electronice și dotărilor de protecție mecanofizică.

Art. 26. — (1) Elementele asociate criteriului privind specificul funcțional se evaluează prin interviuri, completarea de chestionare de către conducătorul unității evaluate și, după caz, de către conducătorii/personalul celor din vecinătate, iar prin interpretarea datelor se asociază opțiunile corespunzătoare situațiilor constatate.

(2) În cazul imposibilității culegerii de date prin completare de chestionare se asociază opțiunea corespunzătoare punctajului maxim pentru elementele neevaluate.

Art. 27. — (1) În zona rezervată pentru „Detalii alte criterii”, evaluatorul poate cuantifica elemente nedefinite în grilă, cu impact de creștere sau diminuare a riscurilor de securitate fizică.

(2) Pentru fiecare categorie, evaluatorul înscrie în zona de detalieri toate elementele identificate sau propuse, acordând de la 1 la 5 puncte/element.

(3) Pentru fiecare categorie se selectează opțiunea corespunzătoare din coloana „Variabile” în funcție de suma punctajelor obținute în zona de „Detalii alte criterii”.

Art. 28. — În situația unității care desfășoară activități diferite în aceeași incintă sau în același spațiu, în cadrul analizei de risc se completează grile de evaluare pentru fiecare obiect de activitate, fiind obligatorie încadrarea în gradul de risc acceptabil pentru fiecare activitate.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 29. — (1) I.G.P.R. și structurile teritoriale din subordine vor duce la îndeplinire prevederile prezentelor instrucțiuni, conform competențelor și atribuțiilor specifice.

(2) Activitatea de prelucrare a datelor cu caracter personal în cadrul evaluării de risc la securitatea fizică, precum și cea de înregistrare în RNERSF se desfășoară cu respectarea strictă a reglementărilor incidente din acest domeniu.

Art. 30. — Prezentele instrucțiuni se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 31. — Anexele nr. 1—12*) fac parte integrantă din prezentele instrucțiuni.

Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 1 februarie 2013.
Nr. 9.

*) Anexele nr. 1—12 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 184A din 18 decembrie 2012 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale privind modificarea în parte a Hotărârii arbitrale nr. 4 pronunțată la data de 22 martie 2012, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate în gestiunea COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, denumită în continuare COPYRO, și VISARTA — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale, denumită în continuare VISARTA, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 6 aprilie 2012, în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 40/2012

Având în vedere dispozițiile art. 131² alin. (9) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Decizia civilă nr. 184A din 18 decembrie 2012 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale privind modificarea în parte a Hotărârii arbitrale nr. 4 pronunțată la data de 22 martie 2012, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate

în gestiunea COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, denumită în continuare COPYRO, și VISARTA — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale, denumită în continuare VISARTA, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 6 aprilie 2012, în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 40/2012, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

p. Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Irina Lucan-Arjoca

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ, CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 12 decembrie 2012

Dosar nr. 3.279/2/2012

Curtea constituită din:

Președinte	— Crina Bianca Trămîndan
Judecător	— Maria Dalina Oancea
Grefier	— Camelia Sandu

Pe rol se află soluționarea apelurilor formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune, COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., S.C. PRO TV — S.A., cu sediul ales la Cabinet av. Liana Petrovici, Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual — Dacin Sara — cu sediul ales la S.C.A. „Feraru și Asociații”, în contradictoriu cu intimatele VISARTA — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale, Asociația „Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere Științifice — PERGAM”, împotriva Hotărârii Arbitrale numărul 4 din 22 martie 2012 pronunțată de către Completul de arbitraj desemnat de Oficiul Român pentru Drepturi de Autor.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns apelanții Societatea Română de Televiziune prin avocat Duțu Ștefania cu Împuternicire avocațială nr. 846708/2012, aflată la fila 73 din dosar, COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor prin avocat Ionescu Mircea Felix Melinești cu Împuternicire avocațială nr. 013446/2012, aflată la fila 78 din dosar, S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., prin Mihai Mustăciosu cu Împuternicire avocațială nr. 798515/2012, aflată la fila 75 din dosar, S.C. PRO TV — S.A., prin avocat Pintilie Adrian Corneiu cu Împuternicire avocațială nr. 408760/2012, aflată la fila 77 din dosar, lipsind reprezentanții apelantelor Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L. și Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual — DACIN SARA și intimații VISARTA — Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale și Asociația „Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere Științifice — PERGAM”.

Procedura legal îndeplinită. S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că pentru acest termen de judecată procedura de citare cu părțile a fost legal îndeplinită.

Cauza a fost strigată la amânare fără discuții la solicitarea reprezentantului apelantei COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor care a învederat instanței că a fost emisă o decizie privind retragerea temporară a avizului de funcționare a activității societății pe care o reprezintă, decizie pe care a depus-o în copie la dosar, solicitând amânarea cauzei din aceste considerente. A mai arătat că decizia a fost comunicată pe site-ul ORDA.

Avocatul Pintilie Adrian Corneliu pentru apelanta S.C. PRO TV — S.A. s-a opus la amânarea cauzei și a arătat că, în opinia sa, consideră că se impune lăsarea cauzei la ordine.

Curtea, deliberând, a dispus strigarea cauzei la ordinea listei de ședință.

Avocatul Ionescu Mircea Felix Melinești pentru apelanta COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor a solicitat strigarea cauzei la ora 11,00, reprezentantul apelantei S.C. PRO TV — S.A. arătând că este de acord cu această oră.

Curtea, deliberând, a dispus strigarea cauzei la ora 11,00 dacă se întrunește prezența și a reprezentanților celorlalte părți, în măsura în care aceasta ar avea loc înainte de ordinea din listă.

Cauza a fost strigată la ordinea listei, anterior orei 11,00 când reprezentanții menționați anterior ai părților au solicitat strigarea cauzei mai târziu, la ora 11,00.

La strigarea cauzei la ora 11,00, reprezentantul apelantei COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor arată faptul că a contestat la instanța de contencios administrativ decizia privind retragerea temporară a avizului de funcționare a activității societății pe care o reprezintă și, având în vedere această situație, precum și pentru a nu amplifica niște diferențe cu ORDA, a solicitat termen pentru reglementarea acestei situații. Solicită acordarea unui termen până în luna ianuarie 2013, termenul condicii, întrucât acest diferend de opinie cu ORDA poate fi reglementat, decizia fiind dată atipic, având în vedere și dispozițiile prevăzute de art. 155/1 C. pr. Civ. și fiind o decizie care produce efecte, organismul având anumite atribuții limitate în prezent.

Avocatul Duțu Ștefania pentru apelanta Societatea Română de Televiziune precizează instanței că nu se opune la solicitarea de amânare a cauzei formulată de reprezentantul apelantei COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor având în vedere situațiile detaliate încuviințate la termenul trecut pentru acesta, care nu au putut fi finalizate în analiza SRTV unde au loc evaluări de personal. Solicită amânarea cauzei și pentru finalizarea verificărilor.

Avocatul Pintilie Adrian Corneliu pentru apelanta S.C. PRO TV — S.A. precizează instanței că se opune la cererile de amânare a cauzei, deoarece orice amânare a acestei cauze este de natură de a vătăma interesele celor din cauză. În încheierea pronunțată de Curtea de Apel București s-a dispus suspendarea executării deciziei ORDA. Depune la dosar extras de pe portalul Curții de Apel București cu privire la cererea de suspendare ce formează obiectul Dosarului nr. 8.660/2012.

Apărătorul apelantei COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor precizează instanței că, deși instanța s-a pronunțat cu privire la suspendarea deciziei, ORDA nu o ia în considerare până ce aceasta nu se publică, însă, în opinia sa, decizia este suspendată; este de acord cu amânarea judecății pentru SRTV.

Avocatul Pintilie Adrian Corneliu pentru apelanta S.C. PRO TV — S.A. arată faptul că suspendarea se judecă între apelanta COPYRO și ORDA și nu are legătură cu părțile din această cauză.

Avocatul Mihai Mustăciosu, pentru apelanta S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., precizează instanței că se opune ambelor cereri de amânare și consideră că apelanta COPYRO poate sta în judecată chiar dacă prin decizie ORDA i-a fost retras temporar avizul de funcționare. Înscrierile au fost depuse la termenul anterior și consideră că puteau fi analizate de SRTV până la acest termen de judecată.

Reprezentantul apelantei COPYRO arată că acceptă punctul de vedere al apelantei Societatea Română de Televiziune, întrucât COPYRO a solicitat o remunerație actualizată cu coeficientul de inflație, în conformitate cu art. 131/4 din Legea nr. 8/1996. Mai precizează instanței că a comunicat pe data de 7 decembrie 2012 actele pe e-mailul Societății Române de Televiziune, însă au avut loc într-adevăr evaluări de personal cum susține apărătoarea SRTV, producându-se restructurări masive.

Curtea, după deliberare, respinge ambele cereri de amânare, cu privire la cererea SRTV, având în vedere că înscrierile au fost încuviințate la termenul anterior de judecată, iar până la acest termen de judecată SRTV a avut timp rezonabil să ia cunoștință de acestea, Legea nr. 202/2010 modificând Codul de procedură civilă tocmai pentru accelerarea proceselor în justiție, stabilindu-se chiar termene scurte pentru astfel de situații, iar SRTV nu a solicitat la termenul anterior un termen mai mare pentru studierea lor și, cu privire la cererea COPYRO, având în vedere atât extrasul din programul Ecris depus de apărătorul Pro TV privind suspendarea deciziei ORDA invocată de apărătorul COPYRO, cât și faptul că apelanta COPYRO este reprezentată de apărătorul prezent în fața instanței, nu este incident niciun motiv legal de amânare a judecării.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în susținerea și combaterea motivelor de apel.

Avocatul Dușu Ștefania pentru apelanta Societatea Română de Televiziune, având cuvântul pe apelul formulat, solicită admiterea acestuia, modificarea hotărârii arbitrale în sensul celor arătate detaliat în cererea de apel. Dispozițiile acestei hotărâri dispun în mod nelegal plata către titularii de drepturi a unei remunerații ce se raportează la totalitatea veniturilor realizate de acești radiodifuzori. Consideră că această soluție este contrară dispozițiilor art. 131/1 alin. 1 lit. D și alin. 2 din Legea nr. 8/1996 care prevăd că remunerația se calculează procentual sau forfetar prin negociere, textul propus al punctului 6 al metodologiei să fie cel indicat în pagina 4 a apelului formulat. Mai precizează instanței că a mai formulat și un alt motiv de apel cu privire la nivelul de remunerație datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și a operelor de artă vizuală. Această majorare s-a făcut în urma cererii formulate de VISARTA, majorându-se procentul de la 1,5 la 4% din baza de calcul, fără a exista vreo motivare pe temeiul de drept sau practică europeană în această materie. Consideră că remunerația este una dintre cele mai scăzute și nu este prevăzută de materie sau de către practica judiciară. Consideră că o astfel de motivare de remunerații procentuale nu corespunde realității și a indicat exemplele în

motivele de apel. Solicită admiterea apelului cu privire la nivelul remunerației ce urmează a fi stabilită în funcție de ponderea utilizării repertoriului gestionat colectiv. Cu privire la interesul juridic al apelului precizează instanței că în urma unui demers făcut de către apelanta pe care o reprezintă cu privire la modalitatea în care a fost corectat textul dispozitivului, consideră că nu se pot înlătura motivele de apel, Comisia de arbitraj modificând art. 5, nu art. 6 care a rămas cu același procent de 1,5 și 2,5 raportat la aceeași bază de calcul. Consideră că se vor aplica procentele de la art. 5.

Avocatul Mihai Mustăciosu pentru apelanta S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., având cuvântul, solicită admiterea apelului său și a celui formulat de apelanta Societatea Română de Televiziune, ca apel la care au aderat, hotărârea arbitrală fiind vădit nelegală, VISARTA fiind cea care avea cele mai mici procente reglementate în materie. Cu privire la modificarea art. 6, precizează instanței că la art. 3 trebuia operată modificarea, și nu la 6. Cu privire la cheltuielile arbitrale consideră că această sancțiune nu se impunea.

Avocatul Pintilie Adrian Corneliu, pentru apelanta S.C. PRO TV — S.A., solicită admiterea apelului formulat de către societatea pe care o reprezintă care vizează 3 aspecte, respectiv: remunerația datorată de organismele de televiziune către organismele de gestiune colectivă nu este proporțională cu ponderea de utilizare a operelor, în mod eronat arbitrii au decis mărirea procentului convenit autorilor de opere vizuale de la 1,5 la 2,5%, întrucât, în opinia sa, arbitrii nu au niciun temei legal să mărească această remunerație. Totodată, completul arbitral a decăzut părțile din drepturile ce le reveneau pentru neplata cotei de onorariu, dar a și obligat părțile să plătească cota de onorariu, cele două sancțiuni excluzându-se reciproc. Precizează instanței că va depune la dosar note scrise și va detalia concluziile. Solicită admiterea apelului, așa cum a fost formulat, și modificarea hotărârii completului arbitral în sensul elaborării unei metodologii legale și echitabile.

Avocatul Ionescu Mircea Felix Melinești pentru apelanta COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, având cuvântul pe apelul formulat de societatea pe care o reprezintă, precizează instanței că solicită admiterea acestuia în sensul admiterii metodologiei propuse conform Legii nr. 8/1996. Pentru un număr de 1.800 de autori s-a propus o metodologie prin care s-a solicitat stabilirea unor remunerații fixe și forfetare cu care au investit completul de arbitraj care a preluat vechea reglementare. Însă, din 2004 până în 2011, ei și-au dezvoltat aria, iar titularii de drepturi au primit remunerații de 1 leu/min. Legea stabilește ca remunerațiile să fie forfetare și echitabile și consideră că titularul de drepturi era îndreptățit să îi solicite remunerația. Pe acest aspect Curtea de arbitraj s-a pronunțat pe ce nu s-a cerut, menținându-se remunerația pe vechea reglementare. A formulat acest apel și a solicitat stabilirea unei remunerații fixe actualizate cu indicii de inflație. Solicită stabilirea unei remunerații forfetare ce va fi actualizată anual, conform legii.

Avocatul Dușu Ștefania pentru apelanta Societatea Română de Televiziune, având cuvântul pe apelurile formulate de celelalte apelante, solicită respingerea apelului formulat de apelanta COPYRO pentru motivele arătate detaliat, solicitarea acestei apelante nejustificând modificarea pct. 1—4 și 6—9 din

dispozitivul hotărârii arbitrale, textele având un înțeles asemănător cu cele pretinse în apelul declarat. Consideră apelul COPYRO ca fiind șicanatoriu și formal. Consideră că singurul motiv de apel exprimat explicit este cel referitor la sistemul de calcul, însă sistemul de calcul propus de COPYRO este inaplicabil, mărindu-se astfel în mod nejustificat remunerațiile. Procentul de 4% urmează să fie aplicat așa cum a fost el prevăzut în hotărârea arbitrală. Solicită respingerea apelului formulat de DACIN SARA și precizează instanței că s-a ajuns la o înțelegere. Pe apelul formulat de celelalte apelante reprezentate sau ai căror reprezentanți lipsesc de la acest termen de judecată, solicită admiterea apelului cu privire la radiodifuzare, dar nu și a cheltuielilor de judecată ale acestora.

Avocatul Mihai Mustăciosu pentru apelanta S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., având cuvântul pe celelalte apeluri decât al său, solicită respingerea apelului formulat de apelanta COPYRO și lasă la aprecierea instanței cu privire la celelalte apeluri.

Avocatul Pintilie Adrian Corneliu pentru apelanta S.C. PRO TV — S.A., având cuvântul pe apelurile celorlalte părți decât cea pe care o reprezintă, invocă în privința DACIN SARA excepția lipsei de interes a aderării la apel formulată de apelanta DACIN SARA ca urmare a protocolului încheiat și publicat, solicitând respingerea apelului DACIN SARA ca lipsit de interes. Solicită respingerea apelului formulat de COPYRO ca nefondat. Pe celelalte apeluri, solicită admiterea lor așa cum au fost formulate. Pe apelul formulat de apelanta COPYRO consideră că metodologia propusă nu este una conformă cu dispozițiile legale. Conform art. 131/1 din Legea nr. 8/1996 se ține seama de veniturile autorului, iar, în caz de lipsă a venitului, de cheltuielile, practica europeană fiind cea propusă prin hotărârea de arbitraj. Conform principiului disponibilității, în arbitraj este elaborată o metodologie astfel încât este nefondată și eronată afirmația COPYRO că s-a dat mai mult decât s-a cerut. În ceea ce privește remunerația minimă, consideră că aceasta este inechitabilă, întrucât s-ar încălca acest principiu.

Avocatul Ionescu Mircea Felix Melinești pentru apelanta COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor precizează instanței că trebuie făcută o mențiune, colegii săi au folosit argumentația că remunerația forfetară este ilegală, însă, în conformitate cu dispozițiile art. 131/1 alin. 2, aceasta este legală. Cu privire la apelul formulat de apelanta Societatea

Română de Televiziune consideră că acesta nu este echitabil conform art. 131 alin. 1, 2 și 3. Mai arată că nu a solicitat remunerații nici mai mari, nici mai mici. Dacă, în anul 2004, erau doar două posturi de televiziune, respectiv TVR 1 și TVR 2, astăzi avem un număr de 6 posturi, deși Televiziunea Română numai un program utilizează, și solicită ca remunerația să fie achitată doar postului de program utilizat, de aceea este și propunerea lor de remunerație forfetară. Această posibilitate de calcul consideră că nu poate fi reținută. Cu privire la cheltuielile arbitrale consideră că acestea trebuie achitate, solicitând respingerea apelurilor formulate cu privire la acestea. Cu privire la excepția invocată de apelanta S.C. PRO TV — S.A. prin avocat Pintilie Adrian Corneliu la apelul formulat de DACIN SARA precizează că reprezentanții acesteia și-au negociat o metodologie separată, dar COPYRO nu a susținut această metodologie și că lasă la aprecierea instanței excepția.

Avocatul Duțu Ștefania pentru apelanta Societatea Română de Televiziune, având cuvântul pe excepția lipsei de interes, invocată de apelanta S.C. PRO TV — S.A. prin avocat Pintilie Adrian Corneliu la apelul formulat de DACIN SARA, precizează instanței că există o metodologie separată și solicită admiterea excepției. Mai precizează instanței că remunerația forfetară înseamnă 10 lei/an, iar ceea ce i se propune consideră că nu reprezintă remunerație forfetară.

Avocatul Mihai Mustăciosu pentru apelanta S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., având cuvântul pe excepție, precizează că lasă la aprecierea instanței excepția invocată de apelanta S.C. PRO TV — S.A. prin avocat Pintilie Adrian Corneliu la apelul formulat de DACIN SARA.

Avocatul Pintilie Adrian Corneliu pentru apelanta S.C. PRO TV — S.A., în replică față de completările COPYRO, consideră că remunerația forfetară trebuie să țină cont de venituri, pentru posturile comerciale remunerația procentuală fiind singura posibilă.

Avocatul Ionescu Mircea Felix Melinești pentru apelanta COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, în replică, consideră că această remunerație este în interesul titularilor, iar o remunerație fixă nu poate dăuna sau încărca pe utilizator.

CURTEA,

având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a se depune la dosar concluzii scrise,

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii

DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de 18 decembrie 2012.

Pronunțată în ședința publică de la data de 12 decembrie 2012.

PREȘEDINTE,
CRINA BIANCA TRĂMÎNDAN

Judecător,
Maria Dalina Oancea

Grefier,
Camelia Sandu

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ, CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

DECIZIA CIVILĂ Nr. 184/A
Ședința publică de la 18 decembrie 2012

Dosar nr. 3.279/2012

Completul compus din:

Președinte — Crina Bianca Trămîndan

Judecător — Maria Dalina Oancea

Grefier — Camelia Sandu

Pe rol se află soluționarea apelurilor formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune, cu sediul în București, sectorul 1, Calea Dorobanților nr. 191, COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, cu sediul în București, sectorul 2, str. Paleologu nr. 5A, ap. 3, S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., cu sediul procesual ales în București, sectorul 5, Calea 13 Septembrie nr. 129, bl. T3 A, sc. 1, et. 5, ap. 15, la avocat Mustaciosu Mihai Traian, S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., cu sediul în București, sectorul 1, bd. Dimitrie Pompeiu, clădirea 20, nr. 9—9A, et. 8, Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, cu sediul în București, sectorul 1, str. Intrarea Victor Eftimiu nr. 5—7, et. 9, ap. 58, și S.C. PRO TV — S.A., cu sedii procesuale alese la cabinet av. Liana Petrovici în București, sectorul 2, bd. Pache Protopopescu nr. 25, și Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual — Dacin Sara — cu sediul ales în București, sectorul 5, str. Dr. Răureanu nr. 4, et. 1, la S.C.A. „Feraru și Asociații”, în contradictoriu cu intimatele VISARTA — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale, cu sediul în București, str. Fabrica de Chibrituri nr. 9—11, sectorul 5, și Asociația „Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere Științifice — PERGAM”, cu sediul în București, Str. Mircea Vodă nr. 35, bl. M 27, sc. 1, et. 6, ap. 17, împotriva Hotărârii arbitrale numărul 4 din 22 martie 2012, pronunțată de către completul de arbitraj desemnat de Oficiul Român pentru Drepturi de Autor.

Despre mersul dezbaterilor s-a consemnat în Încheierea de ședință din data de 12 decembrie 2012 ce face parte integrantă din prezenta decizie, când s-au pus concluzii în susținerea și combaterea motivelor de apel, precum și pe excepția lipsei de interes a aderării la apel formulată de apelanta DACIN SARA, iar instanța a amânat pronunțarea pentru data de astăzi, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a se depune la dosar concluzii scrise, când a deliberat și pronunțat următoarea decizie:

CURTEA,

Prin Hotărârea arbitrală nr. 4 pronunțată la data de 22 martie 2012 la Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în Dosarul nr. 4/2012, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate în gestiunea COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, denumită în continuare COPYRO, și VISARTA — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale, denumită în continuare VISARTA, completul de arbitraj a dispus:

„Admite excepția lipsei calității de parte în arbitraj a DACIN SARA — Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual și a Societății Autorilor și Editorilor de Opere Științifice — PERGAM.

Admite în parte cererea de arbitraj formulată de COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor și VISARTA — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale și stabilește forma finală a metodologiei privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate în gestiunea COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor și VISARTA — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale, care va avea următorul conținut: «METODOLOGIE privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate în gestiunea COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, denumită în continuare COPYRO, și VISARTA — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale, denumită în continuare VISARTA.

1. Utilizarea prin radiodifuzare de către organismele de televiziune a operelor scrise și operelor de artă vizuală aduse anterior la cunoștința publică și aflate înăuntru termenelor de protecție prevăzute de lege se poate realiza numai în baza unei autorizații sub formă de licență neexclusivă, eliberată în formă scrisă de către COPYRO și/sau VISARTA, după caz, pentru repertoriul gestionat de acestea pe baza mandatului acordat de titularii drepturilor de autor.

2. În sensul prezentei metodologii, este utilizator organismul de televiziune titular al licenței audiovizuale eliberate de Consiliul Național al Audiovizualului și care utilizează opere scrise din repertoriul COPYRO și/sau opere de artă vizuală din repertoriul VISARTA.

3. Utilizatorii, autorizați în conformitate cu dispozițiile punctului 1 al prezentei metodologii, sunt obligați să plătească COPYRO și/sau VISARTA, după caz, o remunerație calculată potrivit dispozițiilor punctului 5 al metodologiei.

4. Remunerația se plătește trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care este datorată, iar când aceasta zi este una nelucrătoare, în ziua lucrătoare imediat următoare.

5. Remunerația datorată de utilizatori titularilor de drepturi de autor în baza prezentei metodologii se calculează conform următorului tabel:

Categoria de opere	Organismul de gestiune colectivă	Remunerație
Opere scrise	COPYRO	3%
Opere de artă vizuală	VISARTA	2,5%

6. Baza de calcul al remunerației prevăzute la punctul 5 este constituită din totalitatea veniturilor brute trimestriale, rezultate din activitatea de radiodifuzare, sau totalitatea cheltuielilor ocazionate de utilizare, din care se scad taxa pe valoare adăugată, taxa locală de publicitate, taxa pentru publicitatea băuturilor alcoolice, precum și alocațiile și subvențiile bugetare.

7. Pentru întârzieri la plată utilizatorii datorează penalități de 0,1% pe zi de întârziere.

8. Organismele de televiziune au obligația să comunice organismelor de gestiune colectivă din domeniul specific de creație prevăzute la pct. 1, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se face raportarea, câte un raport privind utilizarea operelor scrise și a operelor de artă vizuală în programele acestora. Raportul va cuprinde lista operelor scrise și operelor de artă vizuală gestionate colectiv și utilizate, cu menționarea autorului/autorilor, a denumirii operei, a duratei utilizării fiecărei opere, a numărului de difuzări zilnice, a denumirii emisiunilor în care au fost utilizate, a datelor și orelor de programare, precum și baza de calcul stabilită potrivit dispozițiilor prezentei metodologii. Raportul va fi însoțit de o adresă de înaintare purtând numele reprezentantului legal, semnătura și ștampila utilizatorului, adresa prin care va fi confirmată pe propria răspundere veridicitatea informațiilor ce sunt conținute în raport și în documentele anexate acestuia. Listele prezentate constituie baza de repartizare a remunerațiilor încasate de organismele de gestiune colectivă către titularii de drepturi. Informațiile ce fac obiectul raportării vor fi transmise atât în format scris, cât și în format electronic.

9. COPYRO și VISARTA vor permite utilizatorilor, la cererea acestora, consultarea, la sediul organismelor de gestiune colectivă, a repertoriului de opere gestionat, repertoriu ținut în forma prevăzută la art. 126 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și a listei titularilor de drepturi, români și străini, pe care organismele îi reprezintă.»

Obligă în solidar Societatea Comercială ANTENA TV GROUP — S.A., Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, Societatea Comercială SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., Societatea Comercială PRO TV — S.A. la plata sumei de 5.626 lei către SRTV — Societatea Română de Televiziune cu titlu de cheltuieli arbitrale.

Obligă în solidar Societatea Comercială ANTENA TV GROUP — S.A., Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, Societatea Comercială SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., Societatea Comercială PRO TV — S.A. la plata sumei de 4.687,50 lei către COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor cu titlu de cheltuieli arbitrale.

Obligă în solidar Societatea Comercială ANTENA TV GROUP — S.A., Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, Societatea Comercială SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., Societatea Comercială PRO TV — S.A. la plata sumei de 4.687,50 lei către VISARTA — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale cu titlu de cheltuieli arbitrale.

Cu apel în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

Prin Încheierea din 25 aprilie 2012 completul arbitral a dispus: „Admite cererea de lămurire a dispozitivului formulată de SRTV. Modifică textul art. 5 din Metodologia privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate în gestiunea COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, denumită în continuare COPYRO, și VISARTA — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale, denumită în continuare VISARTA, astfel: «remunerația datorată de utilizatori titularilor de drepturi de autor în baza prezentei metodologii se calculează procentual, în funcție de ponderea utilizării repertoriului gestionat colectiv, conform următorului tabel:».”

A arătat completul arbitral următoarele în hotărâre:

Prin cererea de arbitraj, COPYRO și VISARTA au solicitat pronunțarea unei hotărâri arbitrale care să stabilească metodologia privind remunerația datorată titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor cinematografice, operelor scrise și operelor de artă vizuală de către utilizatori, în domeniul audiovizual.

Metodologia propusă prin cererea de arbitraj de către cele două organisme de gestiune are următorul conținut: „Metodologie privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor cinematografice și altor opere audiovizuale, operelor scrise și operelor din domeniul artelor vizuale ale acestora. 1. În sensul prezentei metodologii, prin *radiodifuzare* se înțelege emiterea unei opere de către un organism de televiziune, prin orice mijloc ce servește la propagarea fără fir a semnelor, sunetelor sau imaginilor, ori a reprezentării acestora, inclusiv comunicarea ei publică prin satelit, în scopul recepționării de către public, precum și transmiterea unei opere sau a reprezentării acesteia, prin fir, prin cablu, prin fibră optică sau prin orice alt procedeu similar, cu excepția rețelelor de calculatoare, în scopul recepționării ei de către public. 2. *Utilizator*, în sensul prezentei metodologii, este persoana fizică sau persoana juridică ce realizează activități de radiodifuzare, așa cum a fost definit la pct. 1, respectiv publică și/sau privată, cu acoperire locală și/sau națională. 3. Utilizarea prin radiodifuzare de către organismele de televiziune a operelor cinematografice și a altor opere audiovizuale, operelor scrise și operelor din domeniul artelor vizuale aduse anterior la cunoștința publică și aflate înăuntrul termenelor de protecție prevăzute de lege se poate face numai în baza unei autorizații sub formă de licență neexclusivă, eliberată în formă scrisă de organismele de gestiune colectivă, pentru repertoriul gestionat de acestea pe baza mandatului acordat de titularii drepturilor de autor. 4. Organismele de televiziune, autorizate potrivit prevederilor pct. 3 de organismele de gestiune colectivă, sunt obligate să plătesc acestora din urmă o remunerație trimestrială, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor, aplicată la baza de calcul și conform tabelelor prevăzute în anexele prezentei metodologii, ce fac parte integrantă din aceasta. 5. Remunerația se plătește până la, inclusiv, data de 25 a lunii următoare trimestrului pentru care este datorată ori, atunci când data de 25 nu cade într-o zi lucrătoare, până la, inclusiv, ziua lucrătoare imediat următoare datei de 25. 6. Pentru întârzieri la plată utilizatorii datorează penalități în procent de 0,1% pe zi de întârziere. 7. Organismele de televiziune au obligația să comunice organismelor de gestiune colectivă din domeniul specific de creație prevăzute la pct. 3, până la, inclusiv, data de 15 a lunii următoare trimestrului pentru care se face raportarea, câte un raport privind utilizarea operelor cinematografice și altor opere audiovizuale, operelor scrise și operelor din domeniul artelor vizuale în programele acestora. Raportul va cuprinde lista operelor cinematografice și altor opere audiovizuale, operelor scrise și operelor din domeniul artelor vizuale gestionate colectiv și utilizate, cu menționarea autorului/autorilor, a denumirii operei, duratei utilizării fiecărei opere, numărului de difuzări zilnice, denumirii emisiunilor în care au fost utilizate, datelor și orelor de programare, precum și baza de calcul stabilită potrivit dispozițiilor anexelor prezentei metodologii. Raportul va fi însoțit de o adresă de înaintare purtând numele reprezentantului legal, semnătura și ștampila utilizatorului, adresă prin care va fi confirmată pe propria răspundere veridicitatea informațiilor ce sunt conținute în raport și în documentele anexate acestuia. Listele prezentate constituie baza de repartizare a remunerațiilor încasate de organismele de gestiune colectivă către titularii de drepturi. Informațiile ce fac obiectul raportării vor fi transmise

atât în format scris, cât și în format electronic. 8. Ori de câte ori un organism de gestiune colectivă dintre cele prevăzute la pct. 3 solicită în scris, utilizatorul are obligația de a-i comunica acestuia copii certificate pe propria răspundere de pe documentele financiar-contabile de sinteză pe baza cărora se determină baza de calcul stabilită conform anexelor prezentei metodologii, semnate de reprezentantul legal. De asemenea, în vederea examinării corectitudinii calculării remunerației, organismele de gestiune colectivă au dreptul să ceară efectuarea unui audit extern de către un auditor agreat de părți. În cazul în care părțile nu cad de acord asupra numirii auditorului extern înăuntrul unui termen de 15 zile calculate de la data înregistrării solicitării scrise a organismului de gestiune colectivă, auditorul extern va fi stabilit în următoarele 7 zile prin tragere la sorți dintr-o listă cuprinzând cel mult două propuneri înaintate de către fiecare dintre cele două părți. Tragerea la sorți se desfășoară la sediul și sub supravegherea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, fiind consemnată într-un proces-verbal. În cazul în care concluziile raportului auditorului extern nu sunt însușite de către utilizator, acest raport va putea constitui mijloc de probă, în condițiile prevăzute de lege, în cadrul litigiului dintre organismul de gestiune colectivă și utilizator. Dacă părțile nu convin altfel, costurile realizării auditului extern se avansează de către organismul de gestiune colectivă care a solicitat efectuarea acestuia. 9. Organismele de gestiune colectivă vor permite la cererea utilizatorilor consultarea la sediul organismelor a repertoriului de opere gestionat, dintre cele utilizate de solicitant, în forma prevăzută la art. 126 alin. (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, precum și lista titularilor de drepturi, români și străini, pe care organismele îi reprezintă. 10. Prezenta metodologie intră în vigoare după 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, în baza deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, și va putea fi modificată în condițiile Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare. 11. Până la publicarea noilor metodologii, rămân valabile vechile metodologii, precum și contractele încheiate cu utilizatorii.

Prezenta metodologie s-a încheiat în data de 2011, în exemplare, cu forță probantă egală. Anexa nr. 2 Tabel și baza de calcul privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor din domeniul artelor vizuale

1. Autorizația prevăzută la pct. 3 din metodologie nu include dreptul la prima înregistrare în scopul radiodifuzării o singură dată a operei, stabilit conform art. 38 alin. (1) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, și dreptul la o nouă transformare a operei. 2. Atât pentru dreptul de radiodifuzare privind înregistrarea în scopul radiodifuzării o singură dată a operei, cât și pentru o nouă transformare a unei opere deja radiodifuzate, atât pentru cea existentă în arhiva utilizatorului, cât și pentru cea care nu a împlinit termenul de 6 luni de la prima radiodifuzare, utilizatorii au obligația de a solicita, cu cel puțin 30 de zile înainte de radiodifuzare, o autorizație distinctă, printr-o cerere scrisă ce va cuprinde: a) în cazul înregistrării în scopul radiodifuzării o singură dată a operei: denumirea operei, denumirea autorului, modalitatea sub care urmează a fi pentru prima dată radiodifuzată opera, data primei radiodifuzări, durata și denumirea emisiunii; b) în cazul unei noi transformări a unei opere deja radiodifuzate: denumirea operei, denumirea autorului, modalitatea sub care a fost radiodifuzată opera inițială și modalitatea sub care se dorește a fi radiodifuzată, durata și denumirea emisiunii; 3. pentru operele din domeniul artelor vizuale, nu sunt supuse obligației de autorizare prin intermediul organismelor de gestiune colectivă și nu sunt luate în calcul la stabilirea bazei de calcul operele pentru care gestiunea drepturilor de autor s-a reglementat în mod individual între autor sau persoana mandatată de către autor și organismul de televiziune, precum și operele ce fac obiectul prezentei metodologii incluse într-o altă operă ce constituie obiect al dreptului de autor conform prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, pentru care autorul a acordat dreptul de reproducere și/sau difuzare. 4. Remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor din domeniul artelor vizuale este determinată conform prezentei metodologii și tabelului următor:

Categoria de opere	Remunerație	Minutaj
Opere scrise	4%	pentru o utilizare de până la 500 minute/trimestru
	60 lei/minut	pentru o utilizare de peste 500 minute/trimestru
Opere din domeniul artelor vizuale	4%	pentru o utilizare de până la 500 minute/trimestru
	60 lei/minut	pentru o utilizare de peste 500 minute/trimestru

5. (1) Baza de calcul asupra căreia se aplică procentul prevăzut la pct. 4 din prezenta anexă pentru o utilizare de până la 500 minute/trimestru este constituită din veniturile aferente activității de radiodifuzare a organismelor de televiziune definite conform pct. 2 din metodologie, fără TVA, dacă este cazul, iar în lipsa acestora, din cheltuielile ocazionate de utilizarea de către acestea a repertoriului protejat al organismului de gestiune colectivă. (2) Intră în baza de calcul și veniturile societăților terțe, în special ale societăților de producție și achiziție de publicitate, în măsura în care sunt încasate pentru activitatea de radiodifuzare a utilizatorului corespunzător utilizării repertoriului organismului de gestiune colectivă. 6. În cazul în care, ca urmare a aplicării procentului prevăzut la pct. 2 din prezenta anexă pentru o utilizare de până la 500 minute/trimestru asupra bazei de calcul, rezultă că remunerația trimestrială este mai

mică 5.000 lei, fără TVA, dacă este cazul, organismele de televiziune, definite conform pct. 2 din metodologie, care au utilizat în acel trimestru repertoriul protejat al organismului de gestiune colectivă vor achita o remunerație de 5.000 lei, fără TVA, dacă este cazul.

În considerentele cererii de arbitraj cele două organisme de gestiune colectivă arată că propun o remunerație forfetară pentru o utilizare ce excedează timpului de 500 minute trimestrial tocmai pentru a încuraja utilizarea operelor scrise și de artă vizuală în programele de televiziune. De asemenea, se apreciază că aplicarea metodei forfetare ar facilita actualizarea cu indicii de inflație a sumelor datorate cu titlu de remunerație, fiind echitabilă și în privința faptului că ar crea un mod unitar de calcul atât pentru utilizatorii cu acoperire națională, cât și pentru cei cu acoperire locală.

Prin întâmpinarea depusă în ședința din data de 28 februarie 2012, Societatea Română de Televiziune, numită în continuare *SRTV*, a solicitat respingerea în parte a proiectului de metodologie propus de *COPYRO* și *VISARTA*, metodologie care mărește cuantumul remunerației datorate de utilizatori. *SRTV* își justifică poziția atât prin faptul că în prezent condițiile social-economice sunt dificile, cât și prin faptul că actualele tarife au fost stabilite cu *VISARTA* în anul 2007 printr-un protocol, iar cu *COPYRO* prin hotărâre arbitrală necontestată de aceasta. Se mai arată în întâmpinare că radiodifuzarea operelor scrise și a celor de artă vizuală nu este de natură să creeze audiența și să genereze profit, iar în multe cazuri încasările nu acoperă cheltuielile de utilizare. Totodată, *SRTV* semnaleză unele formulări eronate sau imprecise strecurate în conținutul metodologiei propuse. Sunt vizate: titlul metodologiei, sintagma „operelor din domeniul artelor vizuale” conținută în titlu, sintagma „remunerație trimestrială cu titlu de drepturi de autor”, definiția noțiunii de utilizator prezentată la punctul 2 al metodologiei, sintagma „prima înregistrare utilizată la punctul 1 al anexei nr. 2. De asemenea, *SRTV* solicită înlocuirea penalităților stipulate la punctul 6 cu dobânda legală, eliminarea dispozițiilor de la punctul 8 al metodologiei, referitoare la auditul extern, și excluderea alocației bugetare din baza de calcul al remunerației.

Prin încheierea din data de 28 februarie 2012 completul, în baza art. 131¹ alin. (6) teza a doua, a dispus decăderea din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii a părților care nu au achitat cota de onorariu ce le-a fost stabilită în conformitate cu dispozițiile art. 131¹ alin. (6), respectiv: S.C. *ANTENA TV GROUP* — S.A., Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — *ARCA*, S.C. *SBS BROADCASTING MEDIA* — S.R.L., S.C. *PRO TV* — S.A., *DACIN-SARA* — Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual (denumită în continuare *DACIN-SARA*), Societatea Autorilor și Editorilor de Opere Științifice — *PERGAM* (denumită în continuare *PERGAM*).

Prin Încheierea din data de 9 martie 2012, completul a admis, pentru părțile nedecăzute din dreptul de a propune probe, proba cu înscrisuri.

În ședința din data de 14 martie 2012 completul, din oficiu, a supus dezbaterii părților excepția lipsei calității de parte în arbitraj a *DACIN-SARA* și a *PERGAM*, excepție care a fost unită cu fondul.

La data de 19 martie 2012 *COPYRO* și *VISARTA* au depus la sediul Secretariatului corpului de arbitri concluziile scrise prin care au reiterat solicitarea ca în metodologia ce urmează a fi stabilită remunerația datorată membrilor săi pentru radiodifuzarea operelor în domeniul audiovizual să reprezinte 4% din baza de calcul pentru primele 500 de minute de radiodifuzare, iar pentru timpul de radiodifuzare ce excedează celor 500 de minute să se perceapă o remunerație forfetară în cuantum de 60 lei per minut. În privința majorării remunerației de la 3% la 4%, titlarele cererii de arbitraj invocă practica europeană în materie, practică din care ar rezulta că remunerațiile stabilite pentru domenii similare în țări ca Lituania și Letonia sunt mai mari decât cele stabilite în vechea metodologie. Se mai arată că vechea metodologie este una inechitabilă deoarece, pe de-o parte, remunerația reprezintă 3%, procent dublu ponderat din baza de calcul, iar, pe de altă parte, calculul remunerației depinde exclusiv de utilizatori.

Analizând actele și lucrările dosarului completul arbitral a reținut:

În privința excepției lipsei calității de parte în arbitraj a *DACIN-SARA* și *PERGAM* invocată din oficiu, completul urmează să o admită, pentru următoarele considerente:

Din interpretarea dispozițiilor art. 123² alin. (1) din Legea nr. 8/1996 rezultă că gestiunea colectivă a dreptului de radiodifuzare a operelor și prestațiilor artistice în domeniul audiovizualului este una facultativă, iar nu obligatorie. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, pentru drepturile în legătură cu care gestiunea colectivă este facultativă, organismele de gestiune colectivă îi reprezintă doar pe titularii de drepturi care le-au acordat mandate și elaborează metodologii, în limita repertoriului gestionat. Față de împrejurarea că, în prezenta cauză, completul a fost investit doar prin cererea de arbitraj formulată de către *COPYRO* și *VISARTA*, urmează a stabili forma finală a metodologiei doar în privința titularilor de drepturi reprezentați de aceste două organisme și doar în privința repertoriului gestionat.

Față de faptul că *DACIN-SARA* și *PERGAM* nu au formulat cerere de arbitraj, aceste organisme de gestiune colectivă nu pot avea calitatea parte în prezenta cauză alături de *COPYRO* și *VISARTA*. Este adevărat că din înscrisurile existente la dosarul de arbitraj rezultă că în etapa negocierilor au participat și *DACIN-SARA*, și *PERGAM*, însă calitatea de parte în negociere, în cazul gestiunii colective facultative, nu atrage în mod obligatoriu calificarea ca parte în arbitraj. Mai mult, în condițiile în care *DACIN-SARA* și *PERGAM* au fructificat negocierile purtate cu reprezentanții utilizatorilor prin încheierea de protocoale, o eventuală cerere de arbitraj ar putea fi inadmisibilă.

Pe fondul cauzei completul arbitral a constatat:

Cele două părți aflate în arbitraj au parcurs procedura obligatorie a negocierilor prevăzută de art. 130 și următoarele din Legea nr. 8/1996. Negocierile purtate nu s-au concretizat într-o înțelegere, în sensul dispozițiilor art. 131² alin. (2), astfel că, în baza art. 131² alin. (3), *COPYRO* și *VISARTA* au solicitat inițierea procedurii de arbitraj.

În privința metodologiei propuse de organismele de gestiune colectivă completul va proceda astfel:

Cu privire la titlul metodologiei urmează a se elimina din conținutul acestuia referirile la opera cinematografică și opera audiovizuală, întrucât drepturile de autor pentru radiodifuzarea acestor genuri de operă nu fac obiectul prezentului arbitraj. De asemenea, tot în titlu, sintagma „operele din domeniul artei vizuale” va fi înlocuită cu sintagma „operele de artă vizuală”, sintagma care denumește în mod exact genul de operă desemnat. Aceleași formulări vor fi utilizate în întregul text al metodologiei.

Titlul metodologiei va avea următorul conținut „Metodologie privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate în gestiunea *COPYRO* — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, denumită în continuare *COPYRO*, și *VISARTA* — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale, denumită în continuare *VISARTA*.”

În privința pct. 1 al metodologiei propuse, în conținutul căruia se definește noțiunea de radiodifuzare, completul constată că textul acestuia este reproducerea textului art. 15¹ din Legea nr. 8/1996. Această definiție urmează a fi eliminată deoarece reiterarea ei în metodologie ar fi inutilă.

Pct. 3 al metodologiei propuse va deveni pct. 1, deoarece în textul acestuia se indică genul de opere care face obiectul metodologiei, repertoriul din care operele fac parte și modalitatea în care acestea pot fi utilizate. Cu alte cuvinte, acest text stabilește cadrul general al reglementării.

Conținutul pct. 1 va fi următorul: „Utilizarea prin radiodifuzare de către organismele de televiziune a operelor scrise și operelor de artă vizuală aduse anterior la cunoștința publică și aflate înăuntrul termenelor de protecție prevăzute de lege se poate

realiza numai în baza unei autorizații sub formă de licență neexclusivă, eliberată în formă scrisă de către COPYRO și/sau VISARTA, după caz, pentru repertoriul gestionat de acestea pe baza mandatului acordat de titularii drepturilor de autor.”

Referitor la definirea noțiunii de utilizator inserată la pct. 2 al propunerii de metodologie, completul constată că aceasta este inexactă, astfel că o va modifica după cum urmează:

„În sensul prezentei metodologii, este *utilizator* organismul de televiziune titular al licenței audiovizuale eliberate de Consiliul Național al Audiovizualului și care utilizează opere scrise din repertoriul COPYRO și/sau opere de artă vizuală din repertoriul VISARTA.”

Pct. 4 și 5 ale metodologiei vor fi reformulate, întrucât conțin dispoziții inexacte și echivoce. De asemenea, vor fi renumerotate și vor avea următorul conținut:

„Punctul 3. Utilizatorii autorizați în conformitate cu dispozițiile punctului 1 al prezentei metodologii sunt obligați să plătească COPYRO și/sau VISARTA, după caz, o remunerație calculată potrivit dispozițiilor punctului 5 al metodologiei.

Punctul 4. Remunerația se plătește trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care este datorată, iar când această zi este una nelucrătoare, în ziua lucrătoare imediat următoare.”

Pentru a ușura utilizarea reglementării, completul va îngloba în corpul metodologiei și textele cuprinse în anexa la metodologia propusă de COPYRO și VISARTA. Astfel, art. 5 al metodologiei va prevedea modalitatea de cuantificare a remunerației și quantumul efectiv al acesteia, aspecte reglementate la pct. 4 al anexei la metodologia propusă de organisme de gestiune colectivă.

În privința modalității de cuantificare a remunerației, completul apreciază că remunerația procentuală este una echitabilă, fiind avantajoasă atât pentru organisme de gestiune colectivă, cât și pentru utilizatori. Completul constată că în practica națională remunerația procentuală este regulă, fiind utilizată în marea majoritate a metodologiilor, atât a celor stabilite prin protocoale, cât și a celor stabilite prin hotărâri arbitrale.

Față de aceste argumente completul urmează să stabilească o remunerație procentuală, **calculată** în funcție de ponderea utilizării repertoriului gestionat colectiv.

În privința creșterii valorii remunerației de la 3% la 4%, propuse de COPYRO, completul nu identifică un temei de fapt care să justifice o astfel de majorare. Susținerile referitoare la practica europeană în materie nu pot fi primite, în condițiile în care este indicată cu titlu de exemplu practica din doar două state europene, Lituania și Letonia. În privința practicii naționale însă se observă că nivelul de 3% al remunerației stabilite prin vechea metodologie este nivelul maxim stabilit în metodologiile reglementate până în prezent.

Față de aceste considerente, completul urmează să **stabilească o remunerație în quantum de 3%**, datorată de utilizatori în schimbul dreptului de radiodifuzare a operelor scrise aflate în repertoriul gestionat de COPYRO pe baza mandatului acordat de titularii dreptului de autor.

În privința VISARTA, completul constată că remunerația în quantum de 1,5% stabilită pentru titularii de drepturi de autor reprezentați de acest organism este una dintre cele mai scăzute remunerații reglementate. Ținând seama de această împrejurare, completul apreciază că se impune creșterea valorii remunerației datorate.

Având în vedere practica națională, completul apreciază drept echitabilă o remunerație în quantum de 2,5%.

Art. 5 va avea următorul cuprins:

„Remunerația datorată de utilizatori titularilor de drepturi de autor în baza prezentei metodologii se calculează conform următorului tabel:

Categoria de opere	Organismul de gestiune colectivă	Remunerația
Opere scrise	COPYRO	3%
Opere de artă vizuală	VISARTA	2,5%”

În privința bazei de calcul, completul găsește întemeiată susținerea SRTV potrivit căreia alocațiile bugetare nu pot fi incluse în aceasta. Conform art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, remunerațiile solicitate trebuie raportate la veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul. Ținând seama de faptul că veniturile bugetare nu sunt venituri obținute din radiodifuzare, acestea nu pot fi incluse în baza de calcul.

Pct. 5 al anexei propuse de COPYRO și VISARTA va deveni pct. 6 al metodologiei și va avea următorul conținut:

„Baza de calcul al remunerației prevăzute la pct. 5 este constituită din totalitatea veniturilor brute trimestriale rezultate din activitatea de radiodifuzare sau totalitatea cheltuielilor ocazionate de utilizare, din care se scad taxa pe valoarea adăugată, taxa locală de publicitate, taxa pentru publicitatea la băuturi alcoolice, precum și alocațiile și subvențiile bugetare.”

Completul va păstra în metodologie pct. 6, propus de către COPYRO și VISARTA, referitor la penalitățile datorate pentru întârzieri la plată. Arbitrii apreciază că măsura coercitivă impusă prin acest text nu este de natură să prejudicieze utilizatorii de bună-credință. Penalitățile de întârziere reprezintă o măsură sancționatoare doar în privința utilizatorilor care încalcă dispozițiile referitoare la termenele de plată prevăzute în metodologie. Pct. 6 al propunerii de metodologie va deveni pct. 7 al metodologiei.

În privința pct. 7 al propunerii de metodologie, care va deveni pct. 8 al metodologiei, completul constată că acesta nu a fost criticat de SRTV (singurul reprezentant al utilizatorilor nedecețut din dreptul de a propune probe și formula concluziei) în sensul modificării sau eliminării acestuia din metodologie astfel că, în baza principiului disponibilității, acest text urmează a fi păstrat. Completul va elimina însă sintagma „operelor cinematografice și altor opere audiovizuale”, va înlocui sintagma „operelor din domeniul artelor vizuale” cu sintagma „operele de artă vizuală” și sintagma „anexelor prezentei metodologii” cu sintagma „prezentei metodologii”.

Pct. 8 va avea următorul cuprins: „Organismele de televiziune au obligația să comunice organismelor de gestiune colectivă din domeniul specific de creație prevăzute la pct. 1, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se face raportarea, câte un **raport** privind utilizarea operelor scrise și a operelor de artă vizuală în programele acestora. **Raportul va cuprinde lista** operelor scrise și a operelor de artă vizuală gestionate colectiv și utilizate, cu menționarea autorului/autorilor, a denumirii operei, a **duratei utilizării** fiecărei opere, a numărului de difuzări zilnice, a denumirii emisiunilor în care au fost utilizate, a datelor și orelor de programare, precum și **baza de calcul** stabilită potrivit dispozițiilor prezentei metodologii. Raportul va fi însoțit de o adresă de înaintare purtând numele reprezentantului legal, semnătura și ștampila utilizatorului, adresă prin care va fi confirmată pe propria răspundere veridicitatea informațiilor ce sunt conținute în raport și în documentele anexate acestuia. Listele prezentate constituie baza de repartizare a remunerațiilor

încasate de organisme de gestiune colectivă către titularii de drepturi. Informațiile ce fac obiectul raportării vor fi transmise atât în format scris, cât și în format electronic.

Se va elimina din conținutul metodologiei pct. 8 al propunerii de metodologie, referitor la instituirea unor mijloace de control al utilizatorilor prin intermediul unui audit extern efectuat de un auditor agreat de părți sau ales prin tragere la sorți supravegheată de ORDA.

Chiar dacă în vechea metodologie exista o astfel de reglementare, completul arbitral apreciază că instituirea unui astfel de mecanism de control excede competenței sale.

Constatând că în privința pct. 9 nu există divergență între părți, completul va menține textul acestuia, cu ușoare modificări de formă, însă va elimina pct. 10 și 11 ale propunerii deoarece acestea, ca dispoziții tranzitorii, sunt reglementate în mod expres de lege.

Pct. 1, 2 și 3 ale anexei la metodologia propusă de COPYRO și VISARTA urmează a fi eliminate din metodologie, întrucât textul primelor două denaturează sensul legii, iar textul celui de-al treilea nu își găsește utilitatea față de împrejurarea că în cauza de față gestiunea colectivă este una facultativă.

În privința cheltuielilor arbitrale, în baza art. 131² alin. (6) din Legea nr. 8/1996 completul urmează să oblige în solidar S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA, S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., S.C. PRO TV — S.A. la plata sumei de 4.687,50 lei către COPYRO, la plata sumei de 4.687,50 lei către VISARTA și la plata sumei de 5.625 lei către SRTV.

Împotriva acestei hotărâri arbitrale s-au declarat **apeluri de către organismul de gestiune colectivă COPYRO și utilizatorii Societatea Română de Televiziune, S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., S.C. PRO TV — S.A. și Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA**, dosarele nr. 3.279/2/2012 și nr. 3.527/2/2012 fiind conexe la termenul din 19 iunie 2012 pe rolul Curții.

Intimata organism de gestiune colectivă VISARTA nu a depus întâmpinare, deși la data de 18 iunie 2012 a depus cerere de amânare pentru a formula apărări.

Apelanta Societatea Română de Televiziune invocă art. 131² alin. 9 din Legea nr. 8/1996, modificată și completată, și solicită în apelul introductiv: suspendarea executării hotărârii arbitrale menționate mai sus până la soluționarea definitivă și irevocabilă de către Curtea de Apel București a prezentei cauze; modificarea art. 6 al metodologiei prevăzute în dispozitivul Hotărârii arbitrale nr. A/22 martie 2012 apelate (conform art. 131² alin. 9 teza I) ca fiind nelegal și neîntemeiat, raportat la prevederile Legii nr. 8/1996, precum și la legislația și practica judiciară europeană în domeniu; obligarea intimatelor COPYRO și VISARTA la restituirea eventualelor sume plătite cu titlu de remunerație în baza hotărârii arbitrale sub forma compensării cu sumele datorate de SRTV în viitor ca remunerație către aceste organisme de gestiune colectivă. Susține următoarele:

În fapt, în data de 22 martie 2012, a fost pronunțată de către Completul de arbitraj de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor hotărârea arbitrală privind stabilirea Metodologiei privind remunerația datorată de organisme de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate în gestiunea COPYRO și VISARTA, hotărâre care a fost apoi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 6 aprilie 2012 prin Decizia ORDA nr. 40/2012, în conformitate cu prevederile art. 131² alin. 8 din Legea nr. 8/1996, modificată și completată.

Este de observat inconsecvența cu care completul de arbitraj a tratat reglementarea remunerației datorate de radiodifuzorii, organisme de televiziune, în considerentele-preambul ale

acestei hotărâri arbitrale, cu modul de redactare a dispozitivului acestei hotărâri care inserează textul final al metodologiei.

Astfel, deși în considerentele hotărârii completul de arbitraj consemnează că: „În privința modalității de cuantificare a remunerației, completul apreciază că remunerația procentuală este una echitabilă, fiind avantajoasă atât pentru organisme de gestiune colectivă, cât și pentru utilizatori. Completul constată că în practica națională remunerația procentuală este regula, fiind utilizată în marea majoritate a metodologiilor, atât a celor stabilite prin protocoale, cât și a celor stabilite prin hotărâri arbitrale.

Față de aceste argumente, completul urmează să stabilească o remunerație procentuală, **calculată în funcție de ponderea utilizării** repertoriului gestionat colectiv.”

Deși în considerentele hotărârii arbitrale se recunoaște principiul obligativității **calculării** remunerației procentual numai asupra acelor venituri care utilizează repertoriul, adică în funcție de ponderea utilizării acestui repertoriu, cu toate acestea în dispozitivul hotărârii, textul pct. 6 al metodologiei prevede în mod surprinzător că: „Baza de calcul al remunerației prevăzute la pct. 5 este constituită din totalitatea veniturilor brute, rezultate din activitatea de radiodifuzare, sau totalitatea cheltuielilor ocazionale de utilizare, din care se scad taxa pe valoarea adăugată, taxa locală de publicitate, taxa pentru publicitatea băuturilor alcoolice, precum și alocațiile și subvențiile bugetare.” Cu alte cuvinte, la redactarea dispozitivului, completul arbitral dă o altă soluție modalității de calcul al remunerației datorată de organisme de televiziune pentru utilizarea prin radiodifuzare a operelor scrise și a operelor de artă vizuală, astfel încât potrivit acestui text, indiferent dacă utilizează sau nu utilizează aceste creații, deci indiferent de gradul de utilizare a acestor creații, organisme de televiziune vor trebui să asigure plata către cele două organisme de gestiune colectivă a unor remunerații aberante și constante, prin aplicarea procentului de 3% și, respectiv, de 2,5% asupra totalității veniturilor lor, și nu asupra acelor venituri proporțional cu gradul de utilizare a repertoriului gestionat de respectivele organisme de gestiune. Pronunțând o astfel de soluție, adică stabilind o modalitate de calcul al remunerației procentuale, fără a lua în calcul ponderea utilizării operelor scrise și a celor de artă vizuală, completul arbitral a încălcat propriile considerente inserate în cuprinsul hotărârii arbitrale citate mai sus și, în același timp, a încălcat prevederile Legii nr. 8/1996, modificată și completată prin O.U.G. nr. 123/2005, în concret ale art. 131¹ alin. 1 lit. d) și alin. 2 care prevăd că remunerația se calculează procentual sau forfetar prin negociere cu organisme de gestiune colectivă de către aceeași categorie de utilizatori asupra veniturilor obținute din activitatea care utilizează repertoriul.

Astfel, hotărârea arbitrală formulează, diferit de lege și în contradicție cu aceasta, cerința ca baza de calcul să se constituie din „totalitatea veniturilor brute trimestriale, rezultate din activitatea de radiodifuzare...”, în vreme ce legea vorbește de raportarea procentelor la veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul, ținându-se seama în mod obligatoriu de proporția utilizării repertoriului gestionat de organismul de gestiune colectivă. Tot astfel legea stabilește că „pentru activitatea de radiodifuzare, remunerațiile procentuale se vor stabili diferențiat, direct proporțional cu ponderea utilizării repertoriului gestionat colectiv în această activitate”.

Față de cele arătate mai sus, solicită modificarea pct. 6 al metodologiei care să aibă următorul conținut: „6. Baza de calcul al remunerației prevăzute la pct. 5 este constituită din totalitatea veniturilor brute trimestriale, rezultate din activitatea de radiodifuzare, direct proporțional cu utilizarea reală a repertoriului gestionat colectiv în această activitate, sau din totalitatea cheltuielilor ocazionale de utilizare, din care se scad

taxa pe valoarea adăugată, taxa pe publicitate, taxa pentru publicitatea băuturilor alcoolice, precum și alocațiile și subvențiile bugetare.”

De asemenea, în ipoteza în care SRTV va fi obligată la plata unor sume în baza hotărârii apelate, care este executorie de drept, solicită, în cazul admiterii apelului, și restituirea acestor sume, împreună cu dobânda legală, în modalitatea compensării cu sumele datorate în viitor de către SRTV către cele două organisme de gestiune colectivă COPYRO și VISARTA, fiind evident vorba despre o plată nedatorată.

Cu cheltuieli de judecată (inclusiv onorariul plătit arbitrilor din completul de arbitraj, fiind vorba de cheltuieli ocazionate de COPYRO și VISARTA, care nu au dorit să accepte în cadrul negocierii varianta legală de stabilire a procentului și a bazei de calcul al remunerației, motiv pentru care, în ipoteza admiterii apelului, se cuvine să suporte, pe temeiul culpei procesuale, și aceste cheltuieli ocazionate de arbitrajul ce poate fi asimilat unei judecăți în fond a litigiului).

În drept, art. 131² alin. 9, 131¹ alin. (1) lit. d și alin. (2) din Legea nr. 8/1996, art. 282 și urm. Cod de procedură civilă, art. 5 Cod civil și instituția juridică a îmbogățirii fără justă cauză.

A deus apelanta **Societatea Română de Televiziune și completare la motivele de apel**, invocând art. 131² alin. 9 din Legea nr. 8/1996, modificată și completată, și solicitând: modificarea și a art. 5 al metodologiei prevăzute în dispozitivul Hotărârii arbitrale nr. 4/22 martie 2012 apelate, în sensul stabilirii remunerației datorate de utilizatori titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor de artă audiovizuală, a unei remunerații de 1,5% din baza de calcul, susținând că majorarea de către completul de arbitraj a remunerației convenite către VISARTA de la 1,5% la 2,5% este nejustificată, raportat la prevederile Legii nr. 8/1996. În mod eronat arbitrii au decis majorarea procentului reprezentând remunerația datorată către Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale — VISARTA. Prin decizia directorului ORDA nr. 354/2007 s-a publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, Protocolul de adoptare a metodologiei privind utilizarea prin radiodifuzare a repertoriului de opere de artă vizuală de către organismele de televiziune. Această metodologie a constituit temeiul remunerării titularilor de drepturi de autor din domeniul artelor vizuale pentru radiodifuzarea operelor, până la pronunțarea hotărârii arbitrale apelate. Odată cu încheierea protocolului învederat mai sus, VISARTA a fost de acord ca remunerația echitabilă, datorată de organismele de televiziune pentru radiodifuzarea operelor de artă, să fie de 1,5% din baza de calcul, proporțional cu ponderea utilizării. Or, prin cererea adresată completului de arbitraj, VISARTA a solicitat majorarea acestui procent de la 1,5% la 4% (procent aproape triplu față de cel agreeat pentru precedentă metodologie), fără să justifice în niciun fel o asemenea cerere. Deși cădea în sarcina organismului de gestiune colectivă, VISARTA nu a înțeles să indice în niciun fel circumstanțele ce au stat la baza acestei cereri și nici temeiurile de fapt sau de drept pe care se sprijină solicitarea de majorare a remunerației. De asemenea, deși art. 131¹ alin. 1 prevede drept criteriu de negociere și, implicit, un criteriu de care arbitrii au obligația să țină cont, nu există în dosarul arbitral niciun fel de practică europeană în materie care să justifice sau măcar să explice solicitarea organismului de gestiune colectivă de a fi majorat procentul datorat cu titlu de remunerație. O asemenea solicitare, având în vedere perioada dificilă din punct de vedere economic pentru toți agenții economici, incluzând aici și organismele de televiziune, ar fi trebuit justificată în mod obiectiv, nefiind suficientă simpla dorință a organismului de gestiune colectivă. Lipsa oricăror temeiuri în susținerea acestei cereri este recunoscută și de către arbitri, care au motivat admiterea acestei solicitări astfel: „Completul constată că remunerația în quantum de 1,5% stabilită pentru

titularii de drepturi de autor reprezentați de acest organism este una dintre cele mai scăzute remunerații reglementate (sublinierea noastră). Ținând seama de această împrejurare, completul apreciază ca se impune creșterea valorii remunerației datorate.” Astfel, motivul pentru care arbitrii au majorat remunerația organismului de gestiune colectivă VISARTA este că, prin raportare la alte organisme de gestiune colectivă, procentul convenit acestuia ar fi prea mic. Acest motiv este contrar legislației în domeniu, dar și practicii existente în elaborarea metodologiilor. Nu prezintă niciun fel de relevanță în elaborarea unei metodologii și oricum este contrazis de realitatea din domeniu. Remunerațiile datorate de utilizatori către un organism de gestiune nu pot constitui repere în stabilirea remunerațiilor datorate unui alt organism de gestiune colectivă. Aceasta deoarece, pe de o parte, criteriile de negociere prevăzute de art. 131¹ din Legea nr. 8/1996 nu prevăd asemenea comparații, iar, pe de altă parte, același text normativ prevede drept criteriu de negociere și categoria titularilor de drepturi și domeniul pentru care se poartă negocierea. Astfel, legiuitorul a delimitat în mod clar elaborarea metodologiilor în funcție de categoriile de drepturi protejate și de domeniul în care se va aplica respectiva metodologie, neoferind posibilitatea folosirii drept reper în elaborarea unei metodologii a prevederilor unei metodologii elaborate pentru alte domenii și alte categorii de drepturi de autor. De altfel, o asemenea soluție este și logică, întrucât nu există nicio legătură între operele scrise și cele muzicale (de exemplu), astfel comparația metodologiei privind radiodifuzarea operelor scrise cu metodologia operelor muzicale ar fi echivalentă cu comparația merelor cu perelor. Aceasta este soluția ce a fost propusă de arbitri în majorarea remunerației datorate VISARTA. Dacă o astfel de soluție ar fi considerată corectă, am ajunge în situația absurdă în care toate metodologiile să fie identice. Pentru acest motiv, nici legislația și nici practica în materie nu arată drept criteriu de elaborare a metodologiei prevederile unei alte metodologii elaborate cu privire la alte categorii de drepturi de autor, astfel că motivul invocat de arbitri în admiterea în parte a solicitării VISARTA nu este relevant în cazul de față. Mai mult, arbitrii ar fi trebuit să știe că există numeroase remunerații procentuale mai mici decât remunerația de 1,5% datorată de utilizatori către VISARTA, astfel cum era prevăzut în forma anterioară a metodologiei. În acest sens indicăm remunerația de 1,2% ponderat datorată de organismele de televiziune către CREDIDAM pentru radiodifuzarea prestațiilor artiștilor interpreți și executanți, remunerația de 0,8% ponderată datorată de organismele de televiziune organismului ARAIEX (conform Hotărârii arbitrale nr. 3/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 2 aprilie 2012), remunerația de 0,20% datorată de operatorii de cablu autorilor de opere scrise (potrivit Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu) și lista poate continua. Ceea ce trebuie subliniat este că mărirea remunerației la care organismul VISARTA este îndreptățit s-a întemeiat pe un motiv nelegal, irelevant și neadevărat. În concluzie, solicitarea de mărire a remunerației formulate de VISARTA nu a fost probată în niciun fel de către organismul de gestiune colectivă, iar motivul pentru care completul arbitral a admis o asemenea solicitare, majorând remunerația convenită VISARTA de la 1,5% la 2,5%, este nelegal și vădit nefondat.

Față de cele arătate mai sus, solicită modificarea și a art. 5 al metodologiei prevăzute în dispozitivul Hotărârii arbitrale nr. 4 din 22 martie 2012 apelate, în sensul stabilirii remunerației datorate de utilizatori titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor de artă audiovizuală a unei remunerații de 1,5% din baza de calcul, majorarea de către completul de arbitri a remunerației convenite către VISARTA de la 1,5% la

2,5% fiind nejustificată, raportat la prevederile Legii nr. 8/1996. Cu cheltuieli de judecată (inclusiv onorariul plătit arbitrilor din completul de arbitraj, fiind vorba de cheltuieli ocazionate de COPYRO și VISARTA, care nu au dorit să accepte în cadrul negocierii varianta legală de stabilire a procentului și a bazei de calcul al remunerației, motiv pentru care, în ipoteza admiterii apelului, se cuvine să suporte, pe temeiul culpei procesuale, și aceste cheltuieli ocazionate de arbitrajul ce poate fi asimilat unei judecăți în fond a litigiului).

În drept, art. 131² alin. 9, 131¹ alin. (1) lit. d și alin. (2) din Legea nr. 8/1996, art. 282 și urm. Cod de procedură civilă, art. 5 Cod civil și instituția juridică a îmbogățirii fără justă cauză.

Apelantele S.C. PRO TV — S.A., S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., Asociația Română pentru Comunicații Audiovizuale (ARCA) au solicitat admiterea apelului comun al acestora și schimbarea în parte a hotărârii arbitrale prin care s-a stabilit forma finală a metodologiei privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autori pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate în gestiunea COPYRO și VISARTA, după cum arată în continuare.

În fapt, prin hotărârea apelată, Completul de arbitri desemnați de ORDA a stabilit forma finală a Metodologiei privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate în gestiunea COPYRO și VISARTA.

Metodologia, astfel cum a fost stabilită de completul arbitral, ignoră prevederile legale în vigoare și criteriile de elaborare a metodologiei, cu privire la următoarele aspecte:

I. Remunerațiile procentual datorate pentru utilizarea operelor nu sunt stabilite proporțional cu ponderea utilizării repertoriului utilizat efectiv, încălcându-se astfel prevederile art. 131¹ alin. 2 teza a două din Legea nr. 8/1996.

II. Remunerația procentuală datorată de utilizatori organismului de gestiune colectivă VISARTA a fost mărită în mod nejustificat de la 1,5% la 2,5%.

III. În mod nelegal și neîntemeiat, utilizatorii S.C. PRO TV — S.A., S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L. și Asociația Română pentru Comunicații Audiovizuale (ARCA) au fost obligați la plata cheltuielilor arbitrale către COPYRO, VISARTA și Societatea Română de Televiziune (SRTV).

I. Remunerațiile datorate de utilizatori trebuie să fie proporționale cu ponderea utilizării operelor.

Potrivit art. 131¹ alin. 2 teza a doua din Legea nr. 8/1996, „pentru activitatea de radiodifuzare, remunerațiile procentuale se vor stabili diferențiat, direct proporțional cu ponderea utilizării repertoriului gestionat colectiv (sublinierea noastră) în această activitate”.

Metodologia elaborată de completul arbitral prevede, la pct. 3, că „utilizatorii autorizați... sunt obligați să plătească COPYRO și/sau VISARTA, după caz, o remunerație calculată potrivit dispozițiilor pct. 5 al metodologiei”. Pct. 5 din metodologie prevede că utilizatorii datorează 3% din baza de calcul către COPYRO, respectiv 2,5% către VISARTA.

Din aceste prevederi ale metodologiei rezultă că remunerația datorată de organismele de televiziune către organismele de gestiune colectivă nu este proporțională cu ponderea de utilizare a operelor.

O astfel de prevedere este contrară dispozițiilor legale imperative citate mai sus, potrivit cărora remunerațiile sunt direct proporționale cu ponderea utilizării repertoriului gestionat. De altfel, toate metodologiile ce prevăd remunerația datorată de organismele de televiziune pentru radiodifuzarea operelor prevăd că procentul datorat este proporțional cu ponderea de utilizare a operelor.

În mod corect, pct. 3 din metodologie ar trebui să aibă următorul conținut: „Utilizatorii, autorizați în conformitate cu dispozițiile pct. 1 al prezentei metodologii, sunt obligați să plătească COPYRO și/sau VISARTA, după caz, o remunerație procentuală direct proporțională cu ponderea de utilizare a operelor cuprinse în repertoriul acestor organisme de gestiune colectivă calculată potrivit dispozițiilor pct. 5 al metodologiei.”

Pentru acest motiv, solicită schimbarea hotărârii arbitrale în sensul modificării pct. 3 din metodologia elaborată, astfel cum am arătat mai sus.

II. În mod eronat arbitrii au decis majorarea procentului reprezentând remunerația datorată către Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale — VISARTA. Prin decizia directorului ORDA nr. 354/2007 s-a publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, protocolul de adoptare a Metodologiei privind utilizarea prin radiodifuzare a repertoriului de opere de artă vizuală de către organismele de televiziune. Această metodologie a constituit temeiul remunerării titularilor de drepturi de autor din domeniul artelor vizuale pentru radiodifuzarea operelor până la pronunțarea hotărârii arbitrale apelate. Odată cu încheierea protocolului învedereat mai sus, VISARTA a fost de acord ca remunerația echitabilă, datorată de organismele de televiziune pentru radiodifuzarea operelor de artă, să fie de 1,5% din baza de calcul, proporțional cu ponderea utilizării. Or, prin cererea adresată completului arbitral, VISARTA a solicitat majorarea acestui procent de la 1,5% la 4% (procent aproape triplu față de cel agreat pentru precedentă metodologie), fără să justifice în niciun fel o asemenea cerere. Deși cădea în sarcina organismului de gestiune colectivă, VISARTA nu a înțeles să indice în niciun fel circumstanțele ce au stat la baza acestei cereri și nici temeiurile de fapt sau de drept pe care se sprijină solicitarea de majorare a remunerației. De asemenea, deși art. 131¹ alin. 1 prevede practica europeană drept criteriu de negociere și, implicit, drept criteriu de care arbitrii au obligația să țină cont, nu există în dosarul arbitral niciun fel de referință la practica europeană în materie care să justifice sau măcar să explice solicitarea organismului de gestiune colectivă de a fi majorat procentul datorat cu titlu de remunerație. O asemenea solicitare, având în vedere perioada dificilă din punct de vedere economic pentru toți operatorii economici, incluzând aici și organismele de televiziune, ar fi trebuit justificată în mod obiectiv, nefiind suficientă simpla dorință a organismului de gestiune colectivă. Lipsa oricăror temeiuri în susținerea acestei cereri este recunoscută și de către arbitri, care au motivat admiterea acestei solicitări astfel: „Completul constată că remunerația în cuantum de 1,5% stabilită pentru titularii de drepturi de autor reprezentați de acest organism este una dintre cele mai scăzute remunerații reglementate. Ținând seama de această împrejurare, completul apreciază că se impune creșterea valorii remunerației datorate.” Astfel, motivul invocat de arbitri pentru a majora remunerația organismului de gestiune colectivă VISARTA este că, prin raportare la alte organisme de gestiune colectivă, procentul convenit acestuia este prea mic. Acest motiv este contrar criteriilor prevăzute pentru stabilirea remunerației de legislația în domeniu, dar și practicii existente în elaborarea metodologiilor, și nu prezintă niciun fel de relevanță în elaborarea unei metodologii, fiind oricum contrazis de realitatea din domeniu. Remunerațiile datorate de utilizatori către un organism de gestiune nu pot constitui repere în stabilirea remunerațiilor datorate unui alt organism de gestiune colectivă. Aceasta deoarece, pe de o parte, criteriile de negociere prevăzute de art. 131¹ din Legea nr. 8/1996 nu prevăd asemenea comparații, iar, pe de altă parte, același text normativ prevede între criteriile de negociere categoria titularilor de drepturi și, respectiv, domeniul pentru care se poartă negocierea. Astfel, legiuitorul a delimitat în mod clar elaborarea

metodologiilor în funcție de categoriile de drepturi protejate și de domeniul în care se va aplica respectiva metodologie, neoferind posibilitatea folosirii drept reper în elaborarea unei metodologii a prevederilor unei metodologii elaborate pentru alte domenii și alte categorii de drepturi de autor. De altfel o asemenea soluție este și logică, întrucât nu există nicio legătură între operele scrise și cele muzicale (de exemplu), astfel încât compararea metodologiei privind radiodifuzarea operelor scrise cu metodologia operelor muzicale ar fi echivalentă cu compararea merelor cu perele. Aceasta este soluția ce a fost propusă de arbitri în majorarea remunerației datorate VISARTA. Dacă o astfel de soluție ar fi considerată corectă, am ajunge în situația absurdă în care toate metodologiile să fie identice. Pentru acest motiv nici legislația și nici practica în materie nu arată drept criteriu de elaborare a metodologiei raportarea la prevederile unei alte metodologii elaborate cu privire la alte categorii de drepturi de autor, astfel ca motivul invocat de arbitri în admiterea în parte a solicitării VISARTA nu este relevant în cazul de față. Mai mult, chiar dacă logica proprie ar fi fost corectă, arbitrii ar fi trebuit să știe că există numeroase remunerații procentuale mai mici decât remunerația de 1,5% datorată de utilizatori către VISARTA, astfel cum era prevăzut în forma anterioară a metodologiei. În acest sens indicăm remunerația de 1,2% ponderat datorată de organismele de televiziune către CREDIDAM pentru radiodifuzarea prestațiilor artiștilor interpreți și executanți, remunerația de 0,8% ponderat datorată de organismele de televiziune organismului ARAIEX (conform Hotărârii arbitrale nr. 3/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 2 aprilie 2012), remunerația de 0,20% datorată de operatorii de cablu autorilor de opere scrise (potrivit Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu) și lista poate continua. Ceea ce trebuie subliniat este că mărirea remunerației în beneficiul organismului de gestiune colectivă VISARTA s-a întemeiat pe un motiv nelegal, irelevant și neadevărat. În concluzie, solicitarea de mărire a remunerației formulată de VISARTA nu a fost probată în niciun fel de către organismul de gestiune colectivă, iar motivul pentru care completul arbitral a admis o asemenea solicitare este nelegal și vădit nefondat. Potrivit art. 131² alin. 6 din Legea nr. 8/1996, părțile aflate în arbitraj contribuie în mod egal la plata onorariului arbitrilor, iar neîndeplinirea acestei obligații are ca sancțiune decăderea părții care nu a achitat onorariul din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii pe perioada arbitrajului. Hotărârea arbitrală apelată prevede, pe de o parte, că prin încheierea din 28 februarie 2012 completul arbitral a dispus decăderea din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii a părților ce nu au achitat cota de onorariu ce le-a fost stabilită (printre care și subscrisa), iar, pe de altă parte, prin dispozitivul hotărârii arbitrale s-a prevăzut că părțile ce nu au achitat onorariul de arbitru au obligația de a achita cota de onorariu datorată către părțile ce au plătit acest onorariu. Deși prin hotărârea arbitrală s-a arătat că aceste părți sunt obligate în solidar la plata cheltuielilor arbitrale, fără să se arate ce reprezintă aceste cheltuieli, este evident că sumele în cauză se referă la cotele datorate de părți drept onorariu arbitral, evidență care se impune având în vedere următoarele constatări. Singurele cheltuieli avansate de părți și probate în fața completului sunt cele apărute cu ocazia achitării onorariilor arbitrale. Nu pot fi considerate drept cheltuieli arbitrale sumele datorate de partea care a căzut în pretenții, întrucât completul arbitral a obligat o serie de utilizatori la plata unor sume de bani către SRTV (de asemenea utilizator). Având în vedere că părțile arbitrajului au fost organismele de gestiune colectivă (pe de o parte) și utilizatori (pe de altă parte) este imposibil ca unii utilizatori să fi căzut în pretenții și alții nu. Onorariile stabilite de

către arbitri au fost de 7.500 lei pentru fiecare arbitru, rezultând un total de 37.500 lei, reprezentând întreg onorariul arbitral. Deoarece sunt două părți, rezultă că utilizatorii aveau de achitat împreună 18.750 lei, deci fiecare utilizator trebuia să achite 3.750 lei. Cele patru părți din litigiul arbitral ce nu au achitat cota de onorariu (S.C. PRO TV — S.A., S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L. și Asociația Română pentru Comunicații Audiovizuale) datorau împreună 15.000 lei. Se poate observa că însumând sumele la plata cărora completul arbitral a obligat aceste părți (5.625 lei către SRTV, 4.687,50 lei către VISARTA și 4.687,50 lei către COPYRO) rezultă aceeași sumă. În acest mod, completul arbitral, deși a decăzut părțile din drepturile ce le reveneau pentru neplata cotei de onorariu, a și obligat părțile să plătească această cotă de onorariu. Cele două sancțiuni se exclud reciproc, întrucât părțile ce nu au plătit onorariul datorat au ales această modalitate întrucât nu au dorit să participe activ la dezbaterile acestui litigiu arbitral. Obligarea acestor părți la plata cotei de onorariu contravine dispozițiilor art. 131² alin. 6 teza a doua din Legea nr. 8/1996, care prevede că părțile pot alege să nu plătească onorariul arbitral, însă această atitudine atrage decăderea lor din dreptul de a propune probe și formula concluzii. Dispozițiile cuprinse în Legea nr. 8/1996 reprezintă norma specială față de dispozițiile cuprinse în art. 359¹ din Codul de procedură civilă, astfel că aceste dispoziții se aplică cu prioritate. În acest sens arătăm că art. 359¹ din Codul de procedură civilă poate fi aplicat numai cu respectarea art. 358 din același act normativ care prevede, sub sancțiunea nulității absolute, că procedura arbitrală trebuie să respecte principiul contradictorialității și principiul egalității armelor. Aceste două principii au fost încălcate în ceea ce privește părțile ce nu au achitat onorariul arbitral, astfel că arbitrii, invocând și aplicând art. 359¹ din Codul de procedură civilă, recunosc implicit că nu au respectat principiile fundamentale ale procedurii arbitrale prevăzute de art. 358, cu implicația atragerii nulității absolute a hotărârii arbitrale. În mod evident, hotărârea arbitrală apelată nu este lovită de nulitate absolută întrucât prioritate are norma specială (art. 131² alin. 6 din Legea nr. 8/1996) care prevede sancțiunea pentru neplata onorariului, respectiv decăderea din dreptul de propune probe și formula concluzii. Însă, această sancțiune este singura sancțiune aplicabilă părții ce nu achită onorariul arbitral, astfel că obligarea părții la plata cotei de onorariu excede cadrului legal fiind astfel vădit nelegală și neîntemeiată, urmând ca obligația instituită în sarcina părților ce nu au plătit onorariul să fie înlăturată de instanța de apel.

În drept, art. 131¹ și următoarele din Legea nr. 8/1996, art. 282, art. 358, art. 359¹ și următoarele din Codul de procedură civilă.

Apelanta **COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor** invocă art. 282 C. pr. civ. raportat la art. 287 C. pr. civ. și art. 131² alin. 9 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la dreptul de a declara apel și termenul acestuia, și solicită admiterea apelului său în sensul admiterii metodologiei propuse de COPYRO, deoarece completul arbitral a acordat ce nu s-a cerut pentru utilizări de peste 500 de minute, remunerația pretinsă de 60 lei pe minut de utilizare fiind echitabilă, și nu a reținut că nu poate fi avută în vedere susținerea utilizatorilor că trebuie păstrată vechea metodologie, respectiv o remunerație procentuală pe o bază de calcul ce depinde exclusiv de voința acestora.

Arată că în calitatea de beneficiar de remunerație a solicitat a i se stabili remunerații echitabile, forfetare/minut pentru utilizarea operelor scrise pe posturile de televiziune, iar completul de arbitraj a stabilit o metodologie fără să țină cont de limitele sub care a fost investit în a se pronunța cu privire la remunerațiile forfetare pe minut solicitate atât în procedura de negociere, cât și în procedura arbitrală de către COPYRO. Prin

această soluție completul de arbitraj a stabilit ceea ce nu s-a cerut în raport cu criteriile sub care au fost investiți prin metodologia propusă de COPYRO, extinzând fără să se ceară remunerațiile procentuale pentru întreg spectrul de radiodifuzări ale operelor scrise în condițiile în care pentru utilizări de peste 500 de minute s-au solicitat exclusiv remunerații forfetare/minut. În atare situație, soluția completului de arbitraj este lipsită de teme legal, fiind dată cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 8/1996 în ceea ce privește stabilirea remunerațiilor pentru titularii de drepturi de opere scrise. Completul de arbitraj trebuia să analizeze actul de comunicare către public prin radiodifuzare ca fiind una din formele superioare de exploatare a operelor scrise și de artă vizuală cu impact asupra publicului de natură a promova și consolida personalitatea creatorilor, exteriorizată în actul de creație transpus în procedeu tehnic de radiodifuzare. Sub acest aspect, remunerația convenită titularilor de drepturi din radiodifuzare la nivel național și local, sub aspectul cuantumului, trebuie stabilită în mod unitar și echitabil, fără a crea o diferență între utilizatorii locali și cei naționali. Sub acest aspect cuantumul forfetar pe minut reprezintă pentru toți utilizatorii din mediul concurențial în care își desfășoară activitatea o premisă echitabilă, urmând ca diferențele ce țin de notorietatea posturilor TV, specificul acestora pe domeniul media și captarea interesului public să rămână elemente exclusive la îndemâna managementului acestora, neavând o relevanță în actul de creație ce face obiectul radiodifuzării. Precizăm faptul că remunerațiile forfetare au ca premisă și actualizarea cu indicii de inflație a remunerațiilor anuale convenite titularilor de drepturi, actualizări care se pot realiza numai asupra remunerațiilor forfetare nedisimulate în cote procentuale aplicabile unor venituri ce depind exclusiv și integral de voința și interesul utilizatorilor. Fiind remunerații trimestriale, metodologia susține o remunerație forfetară pentru utilizări de peste 500 minute trimestrial tocmai pentru a încuraja utilizarea operelor scrise și de artă vizuală în programele de televiziune care reprezintă în ultimă instanță un factor formator și de cultură al publicului indiferent de vârstă.

Mai arată apelanta că vechea metodologie, ce s-a aplicat 6 ani, a vizat stabilirea unui procent de 3% dintr-o bază de calcul dublu ponderată, respectiv o pondere a veniturilor și o pondere a utilizării care depinde exclusiv și integral de voința uneia dintre părți, respectiv cea a utilizatorilor. Critica COPYRO verificată în timp, respectiv pe perioada de 6 ani a aplicării vechii metodologii, a constatat în inechitatea pe care a reprezentat-o dubla ponderare, precum și prin discrepanța care există între remunerațiile încasate de autorii români față de autorii străini pentru radiodifuzarea operelor acestora în alte state europene. De asemenea, COPYRO a considerat și a constatat în timp că prin dubla ponderare s-a realizat o discriminare între autorii de opere scrise și autorii de opere muzicale. Pentru COPYRO, conform vechii metodologii, ponderarea remunerației în raport cu utilizarea operelor se realizează prin stabilirea procentului ce se aplică asupra bazei de calcul, iar nu și prin ponderarea veniturilor în raport cu utilizarea de opere scrise, întrucât această activitate nu conține o bază contabilă justificativă și reprezintă mai puțin de 1%, procent garantat prin prevederile Legii nr. 8/1996 în forma modificată prin Legea nr. 285/2004. În acest sens COPYRO a susținut că utilizatorii nu pot justifica din punct de vedere contabil modalitatea de calcul stabilită de metodologie, și anume care sunt cu certitudine veniturile corespunzătoare ponderii repertoriului în activitatea de radiodifuzare, și nici că ar exista o disproporție evidentă între, pe de o parte, beneficiile organismelor de radiodifuziune și ale organismelor de televiziune și, pe de altă parte, încasările autorilor. De asemenea, COPYRO a susținut că în playlisturile prezentate de utilizatori se regăsesc și opere care fac parte din fondul arhivistic, opere pentru care se impune o plată corespunzătoare în raport de importanța acestora pentru

patrimoniul cultural. Rezultatul aplicării metodologiei anterioare, Hotărârea arbitrală din 15 octombrie 2005, ce stabilea cu preponderență remunerații procentuale pentru radiodifuzarea operelor scrise, a condus în cei 6 ani de aplicare la plata către titularii de drepturi a unor remunerații de până la 1 leu/minut. Cuantumul acestor remunerații nu reflectă un caracter echitabil al remunerației datorate prin actul de radiodifuzare. Din punct de vedere substanțial, potrivit Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, remunerația convenită titularilor drepturilor de autor asupra operelor scrise a fost prevăzută de legiuitor în scopul recompensării acestor titulari pentru activitatea lor referitoare la crearea acestor opere, precum și în vederea stimulării creației — ceea ce presupune stabilirea unui cuantum ridicat al remunerației. Pe de altă parte, unul dintre scopurile fundamentale ale creării de opere scrise este aducerea acestora la cunoștința publică și utilizarea lor cât mai largă — ceea ce se poate realiza, printre altele, prin implicarea organismelor de televiziune. În aceste condiții devine necesar ca remunerația ce urmează a fi plătită de către utilizatori să asigure, prin cuantumul său, stimularea titularilor de drepturi de autor. De aceea, stabilirea echilibrată a remunerației sub formă forfetară ce se poate actualiza anual cu indicii de inflație potrivit Legii nr. 8/1996 art. 1314 pe baza căruia se calculează remunerația este de natură să satisfacă deopotrivă interesele de natură nepatrimonială și patrimonială ale titularilor drepturilor de autor, precum și interesele de natură patrimonială ale utilizatorilor — în interesul general al societății, și stimularea activității culturale.

Arată apelanta că la stabilirea remunerației forfetare de 60 lei/minut COPYRO și VISARTA au avut în vedere, pe de o parte, practica europeană prezentată în cadrul negocierii și procedurii de arbitraj, iar, pe de altă parte, faptul că nu poate fi înșușită susținerea utilizatorilor în sensul păstrării vechii metodologii și a solicitării acestora din vechea metodologie, respectiv a păstrării unei remunerații procentuale pe o bază de calcul ce depinde exclusiv de voința acestora, motivat de faptul că înăuntrul procentului maxim prevăzut de art. 1311 alin. (2) din Legea nr. 8/1996 sunt incluse și remunerațiile cu titlu de drepturi de autor datorate de organismele de televiziune pentru alte categorii de autori, respectiv autorii de opere muzicale și autorii operelor audiovizuale. Într-adevăr, textul legal menționat nu operează o asemenea distincție și prevede fără echivoc faptul că organismele de gestiune colectivă pot solicita „de la aceeași categorie de utilizatori [...] tarife forfetare sau procentuale între 1%—10% [...]”. Prin tabele prezentate utilizatorilor în procedura de negociere pentru susținerea remunerațiilor forfetare de 60 lei/minut COPYRO a reflectat evoluția cuantumului remunerației achitate de utilizatori conform vechii metodologii ce prevedea remunerații procentuale, cuantumi de remunerație de 1 leu/minut care nu asigură în cazul valorificării superioare prin radiodifuzarea operelor scrise o justă compensare a creatorilor din domeniu. Totodată, aplicând indicii de inflație la remunerațiile achitate pe ultimii 3 ani de utilizatori, reies remunerații la nivel de 10—12 lei/minut care nu s-ar putea valorifica de titularii de drepturi decât tocmai prin stabilirea unei remunerații forfetare ce poate fi actualizată anual cu inflația. Practic, noua metodologie propune o reasezare pe criterii de echitate și a creatorilor de operă scrisă care în ultimii 5 ani nu au beneficiat de o actualizare a cuantumului de remunerație de natură a stimula creația în domeniul operelor scrise și dezvoltarea și promovarea pe linie culturală a domeniului rezervat operelor scrise.

Față de aceste considerente solicită stabilirea metodologiei așa cum a fost propusă de COPYRO în cererea de arbitraj.

În drept, invocă dispozițiile Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale Codului de procedură civilă. În temeiul art. 274 C. pr. civ. solicită cheltuieli de judecată.

La termenul din 6 iunie 2012, organismul de gestiune Colectivă a drepturilor de autor din domeniul operelor cinematografice și al altor opere audiovizuale — **DREPTURI DE AUTOR ÎN CINEMATOGRAFIE ȘI AUDIOVIZUAL — SOCIETATEA AUTORILOR ROMÂNI DIN AUDIOVIZUAL**, în temeiul dispozițiilor art. 293 și urm. din Codul de Procedură Civilă, a solicitat să i se admită cererea de aderare la apelurile declarate în cauza ce face obiectul Dosarului nr. 3.279/2/2012 de pe rolul Curții de Apel București împotriva Hotărârii arbitrale nr. 4 pronunțată la data de 22 martie 2012. Solicită: modificarea hotărârii în sensul stabilirii formei finale a metodologiei cu observarea protocolului având drept obiect metodologia privind remunerația datorată de organisme de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru utilizarea prin radiodifuzare a unor opere cinematografice și alte opere audiovizuale din repertoriul organismelor de gestiune colectivă („Protocolul”) încheiat între subscrisa și SRTV — Societatea Română de Televiziune, ARCA — Asociația Română de Comunicații Audiovizuale, S.C. PRO TV — S.A., S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., pentru următoarele motive: DACIN-SARA — Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual, alături de părțile din prezenta cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 13 lit. g, art. 1311, ale art. 1312 alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 din Decizia ORDA nr. 255/23 septembrie 2011 a constituit comisie pentru negocierea Metodologiei privind remunerația datorată de organisme de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor cinematografice și altor opere audiovizuale, operelor scrise și operelor din domeniul artelor vizuale ale acestora. Comisia astfel constituită a desfășurat negocieri, însă având în vedere imposibilitatea stabilirii unei singure metodologii, aplicabilă celor patru organisme de gestiune colectivă care gestionează drepturile autorilor din diferite domenii de creație, părțile au convenit reglementarea distinctă a metodologiei privind remunerația datorată de organisme de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor cinematografice și a altor opere audiovizuale. Acest lucru s-a realizat prin semnarea de către DACIN-SARA și SRTV — Societatea Română de Televiziune, ARCA — Asociația Română de Comunicații Audiovizuale, S.C. PRO TV — S.A., S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L. a Protocolului. Procedura arbitrală a fost demarată la inițiativa COPYRO și VISARTA. Chiar de la primul termen de judecată fixat pentru 28 februarie 2012, subscrisa am învederat completului arbitral faptul că subscrisa ne aflăm în negocieri avansate și suntem foarte aproape de finalizarea formei finale a Protocolului. Acesta a fost și motivul pentru care subscrisa nu am achitat onorariul arbitrilor desemnați să formeze completul arbitral. Chiar dacă la termenul de judecată din data de 14 martie 2012, subscrisa am prezentat Protocolul perfectat, solicitând ca prin hotărâre să se ia act de prevederile acestuia și să fie pronunțată o hotărâre care să consfințească această metodologie, completul arbitral a înțeles să pronunțe hotărârea exclusiv cu privire la repertoriile gestionate de COPYRO și VISARTA, apreciind că atâta vreme cât subscrisa nu am achitat onorariul arbitrilor nu justificăm calitatea de parte în arbitraj. Față de dispozitivul hotărârii, dar având în vedere perfectarea Protocolului, DACIN-SARA s-a adresat Oficiului Român pentru Drepturi de Autor — ORDA în două rânduri: prin Adresa ES 233 din 13 martie 2012, înregistrată la ORDA sub nr. 2.454/14 martie 2012, și prin Adresa IS 345 din 19 aprilie 2012, înregistrată la ORDA sub nr. 3.743/20 aprilie 2012, solicitând emiterea Deciziei directorului general ORDA de publicare în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului. De fiecare dată ORDA a

înțeles să refuze încuviințarea publicării Protocolului motivând depășirea termenului de 30 de zile în realizarea negocierilor, astfel cum prevede art. 1312 alin. 1 din Legea nr. 8/1996. Apreciază nelegal acest refuz al ORDA având în vedere faptul că termenul legal de 30 de zile invocat de ORDA a fost stabilit doar în considerarea negocierilor, și nu a redactării efective sau semnării Protocolului. Pe cale de consecință, se apreciază nevoită să promoveze, ca ultim demers de obținere a opozabilității Protocolului, prezenta cerere solicitând instanței de apel ca prin decizia pe care o va pronunța să procedeze la modificarea metodologiei, astfel încât să reflecte și cele agreate de părți în cuprinsul Protocolului. În drept, art. 293 și urm. Cod. Proc. Civ. art. 1312 alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe. Solicită judecarea și în lipsă, potrivit prevederilor art. 242 alin. 2 C. pr. civ.

Pentru termenul din 6 mai 2012, apelanta S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., în temeiul art. 1312 alin. (9) din Legea nr. 8/1996, a reiterat o parte din motivele apelului, declarat împotriva Hotărârii arbitrale nr. 4 din 22 martie 2012, solicitând: modificarea art. 5 al Metodologiei prevăzute de Hotărârea arbitrală nr. 4/22 martie 2012 și să se stabilească existența în favoarea titularilor de drepturi de autor, pentru radiodifuzarea operelor de artă vizuală, o remunerație de 1,5% din baza de calcul datorată de utilizatori; obligarea intimatelor COPYRO și VISARTA la plata, cu titlu de cheltuieli de judecată, a onorariului plătit arbitrilor din completul de arbitraj, aceste cheltuieli fiind ocazionate de către respectivele părți, prin actul opoziției în cadrul negocierii. A arătat următoarele:

Prin hotărârea arbitrală apelată s-a stabilit majorarea remunerației convenite VISARTA, de la 1,5% la 2,5%. Consideră această măsură ca fiind nejustificată raportat la prevederile Legii nr. 8/1996. Prin Protocolul din 2007 de adoptare a Metodologiei privind utilizarea prin radiodifuzare a repertoriului de opere de artă vizuală de către organisme de televiziune, VISARTA a fost de acord ca remunerația datorată de organisme de televiziune să fie de 1,5% din baza de calcul, proporțional cu ponderea utilizării. Cererea VISARTA de majorare a cotei de 1,5% (agreată pentru precedentă metodologie) la 4% nu este în niciun fel justificată, nefiind însoțită de vreun motivație de fapt sau de drept și nici de vreun element circumstanțial în funcție de care să se poată analiza fundamentul ori temeinicia cererii. În special, dorim să evidențiem absența criteriului esențial de negociere, prevăzut de art. 1311 alin. (1), respectiv practica europeană în materie. Inexistența unui fundament legal pentru majorarea cuantumului remunerației reiese și din cadrul hotărârii apelate, majorarea cotei de la 1,5% la 2,5% fiind justificată prin faptul că „remunerația în cuantum de 1,5% stabilită pentru titularii de drepturi de autor reprezentați de acest organism este una dintre cele mai scăzute remunerații reglementate. Ținând seama de aceasta împrejurare, completul apreciază că se impune creșterea valorii remunerației datorate”. Or, faptul că, prin raportare la alte organisme de gestiune colectivă, procentul convenit membrilor VISARTA este mic, nu reprezintă un temei legal de creștere a remunerației, art. 1311 din lege stabilind că negocierea are în vedere categoriile de drepturi protejate și de domeniul de aplicare a metodologiei. În măsura în care se va stabili că motivul invocat în Hotărârea arbitrală nr. 4/22 martie 2012 este nelegal, solicită să se constate că, întrucât acesta era unicul motiv în temeiul căruia a fost adoptată majorarea remunerației de la 1,5% la 2,5%, atunci hotărârea este lipsită de fundament și, deci, nelegală.

În drept, dispozițiile art. 1311, art. 1312 din Legea nr. 8/1996, art. 282 și următoarele C. pr. civ.

La termenul din 19 iunie 2012 apelanta S.C. PRO TV — S.A. a reiterat motivele sale de apel, prin cererea intitulată cerere de aderare la apelul formulat de COPYRO, împotriva Hotărârii arbitrale nr. 4/22 martie 2012, solicitând admiterea apelului

SRTV și al celorlalți utilizatori și schimbarea în parte a Hotărârii arbitrale prin care s-a stabilit forma finală a Metodologiei privind remunerația datorată de organisme de televiziune titularilor de drepturi de autori pentru radiodifuzarea operelor scrise și operelor de artă vizuală aflate în gestiunea COPYRO și VISARTA, metodologia, astfel cum a fost stabilită de completul arbitral, ignorând prevederile legale în vigoare și criteriile de elaborare a metodologiei, cu privire la următoarele aspecte: I. Remunerațiile procentuale datorate pentru utilizarea operelor nu sunt stabilite proporțional cu ponderea utilizării repertoriului utilizat efectiv. II. Remunerația procentuală datorată de utilizatori organismului de gestiune colectivă VISARTA a fost mărită în mod nejustificat de la 1,5% la 2,5%. III. În mod nelegal și neîntemeiat, utilizatorii S.C. PRO TV — S.A., S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L. și Asociația Română pentru Comunicări Audiovizuale (ARCA) au fost obligați la plata cheltuielilor arbitrale dintre COPYRO, VISARTA și Societatea Română de Televiziune.

În drept, art. 131¹ și următoarele din Legea nr. 8/1996, art. 293, art. 358, art. 359¹ și următoarele din Codul de procedură civilă.

Cererea de suspendare a executării hotărârii arbitrale, formulată de SRTV, a fost respinsă ca neîntemeiată de Curte prin încheierea din 17 octombrie 2012.

Apelanta COPYRO a depus, în susținerea apelului său, calcule proprii de remunerații pe minut actualizate din anii precedenți, neînsușite de utilizatori, precum și două traduceri neautorizate, privind niște tarife provizorii pe drepturi de emisie radio din Elveția și privind un studiu, al cărui autor nu este identificat, asupra remunerațiilor procentuale din Lituania pentru execuții publice din opere literare.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constată următoarele:

Împotriva Hotărârii arbitrale nr. 4 pronunțată la data de 22 martie 2012, s-au declarat apeluri de către organismul de gestiune colectivă COPYRO și utilizatorii Societatea Română de Televiziune — SRTV, S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., S.C. PRO TV — S.A. și Asociația Română de Comunicări Audiovizuale — ARCA, respectiv s-a formulat cerere de aderare la apel de către DACIN-SARA.

Organismul de gestiune colectivă COPYRO formulează critici de schimbare în parte a hotărârii arbitrale, deoarece completul arbitral a acordat ce nu s-a cerut pentru utilizări de peste 500 de minute, remunerația pretinsă de 60 lei pe minut de utilizare fiind echitabilă, și nu a reținut că nu poate fi avută în vedere susținerea utilizatorilor că trebuie păstrată vechea metodologie, respectiv o remunerație procentuală pe o bază de calcul ce ar depinde exclusiv de voința acestora, explicând opinia sa că în mod inechitabil baza de calcul a fost ponderată în metodologia anterior aplicată între părți începând din anul 2005.

Utilizatorii, SRTV, S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., S.C. PRO TV — S.A. și ARCA, formulează critici de schimbare în parte a hotărârii arbitrale vizând: calcularea remunerației procentuale stabilite în raport cu veniturile corespunzătoare radiodifuzării repertoriilor gestionate colectiv (baza de calcul); acordarea procentului de 1,5% convenit VISARTA în loc de 2,5% cât a stabilit completul arbitral nejustificat; cheltuielile din arbitraj cu onorariile arbitrilor.

Criticile utilizatorilor care se referă la aplicarea remunerației procentuale stabilite de arbitri la veniturile corespunzătoare radiodifuzării repertoriului gestionat colectiv de fiecare organism de gestiune colectivă, COPYRO și, respectiv, VISARTA, în loc de orice venituri din radiodifuzare, și la acordarea procentului de 1,5% convenit VISARTA în loc de 2,5% cât a stabilit completul arbitral nejustificat sunt fondate. Ca urmare vor fi admise

apelurile declarate de **Societatea Română de Televiziune, S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L. și Asociația Română de Comunicări Audiovizuale**, pentru motivele care se vor expune mai jos.

Criticile COPYRO cu privire la considerentele hotărârii arbitrale, vizând neînălțurarea pretențiilor utilizatorilor de păstrare a modului de calcul al remunerației anterioare care a ponderat baza de calcul al remunerației în raport cu veniturile corespunzătoare utilizării repertoriului gestionat colectiv și criticile COPYRO prin care pretinde stabilirea remunerației „forfetare de 60 lei/minut pentru utilizări de peste 500 minute trimestrial” sunt nefondate. În consecință, apelul acestei părți va fi respins ca nefondat, pentru motivele care se vor expune mai jos.

SRTV a mai solicitat în apelul introductiv obligarea intimatelor COPYRO și VISARTA la restituirea eventualelor sume plătite cu titlu de remunerație în baza hotărârii arbitrale, sub forma compensării cu sumele datorate de SRTV în viitor ca remunerație către aceste organisme de gestiune colectivă, dar nu a precizat în cursul judecății apelului care ar fi suma pretinsă în capătul de cerere nr. 3 al apelului introductiv, astfel că nici nu sunt îndeplinite condițiile compensației legale pe care o invocă, nerelevând sume certe — plătite deja de aceasta efectiv — pentru care să pretindă compensația, respectiv sume lichide (determinate) deja plătite, iar capătul de cerere formulat astfel dobândește, prin referirile la compensație (judiciară, cea legală nefiind incidentă), caracterul unei cereri noi inadmisibile în apel conform dispozițiilor generale ale art. 294 C. proc. civ. față de obiectul judecății.

Sunt, de asemenea, nefondate criticile utilizatorilor cu privire la onorariile arbitrilor, respectiv la dispozițiile hotărârii arbitrale asupra acestor cheltuieli de arbitraj. Societatea Română de Televiziune — SRTV solicită, în apelul completat, obligarea intimatelor COPYRO și VISARTA la onorariul plătit arbitrilor de SRTV în arbitraj, ca fiind vorba despre cheltuieli ocazionale de COPYRO și VISARTA, care nu au dorit să accepte în cadrul negocierii varianta legală de stabilire a procentului și a bazei de calcul al remunerației, motiv pentru care, în ipoteza admiterii apelului, se cuvine să suporte, pe temeiul culpei procesuale, și aceste cheltuieli ocazionale de arbitrajul ce ar putea fi asimilat în opinia apelantei unei judecăți în fond a litigiului. Ceilalți utilizatori apelanți susțin că în mod nelegal și neîntemeiat utilizatorii S.C. PRO TV — S.A., S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L. și Asociația Română de Comunicări Audiovizuale — ARCA au fost obligați la plata cheltuielilor arbitrale avansate de COPYRO, VISARTA și SRTV.

Hotărârea arbitrală a dispus în mod legal obligarea utilizatorilor, care nu și-au plătit în cursul arbitrajului părțile de cheltuieli arbitrale ce le reveneau, Societatea Comercială ANTENA TV GROUP — S.A., Asociația Română de Comunicări Audiovizuale — ARCA, Societatea Comercială SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., Societatea Comercială PRO TV — S.A., la plata sumelor datorate părților care au avansat efectiv cheltuielile arbitrale, 5.626 lei către SRTV — Societatea Română de Televiziune, 4.687,50 lei către COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, 4.687,50 lei către VISARTA — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale, cu titlu de cheltuieli arbitrale.

Cheltuielile din arbitraj, cu onorariile arbitrilor, nu au caracterul cheltuielilor de judecată supuse culpei procesuale conform art. 274 C. proc. civ., ci sunt supuse dispozițiilor speciale care guvernează procedura arbitrajului în materia dreptului de autor și drepturilor conexe. Astfel, potrivit art. 131² alin. 6 din Legea nr. 8/1996: „Cele două părți aflate în arbitraj,

organismele de gestiune colectivă și, respectiv, utilizatorii sau alți plătitori contribuie în mod egal la plata onorariului. Sumele se depun la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, înainte de primul termen de arbitraj. Neplata în termen atrage decăderea părții care nu a achitat onorariul din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii pe durata arbitrajului.” Se observă că teza finală a textului se referă la sancțiunea nerespectării termenului de plată, nu la scutirea vreunei părți de plata cheltuielilor de arbitraj pe care le datorează în mod egal cu celelalte părți din arbitraj tocmai pentru că, fiind vorba despre o procedură arbitrală reglementată de lege, nu despre o judecată la instanța de judecată, se soluționează după reguli proprii arbitrajului la care părțile sunt supuse, etapa judecătii fiind la libera lor disponibilitate (respectiv de a mai ataca sau nu hotărârea arbitrală fără a fi decăzute în vreun fel dintr-un asemenea drept care, odată exercitat, le conferă drepturi procesuale inclusiv pe tărâm probatoriu) după parcurgerea procedurii obligatorii a arbitrajului care intervine atunci când, deși părțile au purtat procedura negocierii între ele, nu au ajuns la semnarea unui Protocol de comun acord conform art. 131² alin. 2 din Legea nr. 8/1996, cum s-a întâmplat între utilizatorii din prezenta cauză și PERGAM, respectiv între aceștia și **DACIN-SARA — DREPTURI DE AUTOR ÎN CINEMATOGRAFIE ȘI AUDIOVIZUAL — SOCIETATEA AUTORILOR ROMÂNI DIN AUDIOVIZUAL.**

Cererea de aderare la apel formulată de DACIN SARA va fi respinsă ca lipsită de interes juridic, conform excepției invocate de apelanta S.C. PRO TV — S.A. prin avocat, tocmai pentru că aceasta a finalizat negocierile cu utilizatorii prin Protocol publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723/24 octombrie 2012, deșu în copie la filele 186—189 din dosarul de apel (decizia ORDA 192/18 octombrie 2012). Or, potrivit art. 298 raportat la art. 109 alin. 1 C. proc. civ. oricine formulează o cerere trebuie să justifice un interes în legătură cu dreptul pretins (folos practic), ceea ce lipsește cererii de aderare la apel, față de cele arătate cu privire la încheierea Protocolului publicat (care reprezintă scopul final al organismului de gestiune colectivă ce pretinde remunerație pentru opere audiovizuale și cinematografice) cu atât mai mult cu cât cele care o chemaseră în arbitraj, COPYRO și VISARTA, nici nu au formulat apel, respectiv motive de apel pentru soluția dispusă de hotărârea arbitrală care a admis excepția lipsei calității de parte în arbitraj a DACIN-SARA — Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual și a Societății Autorilor și Editorilor de Opere Științifice — PERGAM, admițând numai în parte cererea de arbitraj.

Apelul declarat de COPYRO — SOCIETATE DE GESTIUNE COLECTIVĂ A DREPTURILOR DE AUTOR se va respinge ca nefondat, deoarece acesta pretinde practic nefondat, drept bază de calcul al remunerației, veniturile din întreaga activitate de radiodifuzare a utilizatorilor, nu doar veniturile organismelor de televiziune rezultate din radiodifuzarea repertoriului gestionat colectiv, precum și stabilirea de remunerații de 60 lei pe minut de radiodifuzare — la radiodifuzări mai mari de 500 minute — pentru care apreciază nefondat că hotărârea arbitrală ar fi și acordată altceva decât s-a cerut și nu s-ar fi pronunțat echitabil.

Hotărârea arbitrală a soluționat procedura specială a arbitrajului, nu o cerere de chemare în judecată la instanța de judecată, ce poate fi admisă sau respinsă pe fond. Arbitrajul s-a finalizat printr-o soluție care trebuia să țină cont de echitatea susținerilor și apărărilor părților asupra remunerației care trebuia stabilită de completul de arbitraj, nu neapărat cum voia cel care l-a investit, COPYRO, ci într-un mod echitabil atât pentru organismele de gestiune colectivă, cât și utilizatori. Astfel, completul de arbitri nu a avut posibilitatea legală de a respinge în parte pe fond cererea de arbitraj, pentru timp de utilizare mai mare de 500 de minute, pentru că el era investit cu o

metodologie ce trebuia stabilită în baza Legii nr. 8/1996, ce se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu caracter obligatoriu pentru repertoriile din domeniile în care s-au desfășurat negocierile și arbitrajul, în lipsa intervenirii de protocoale prin acordul efectiv al utilizatorilor cu organismele de gestiune colectivă COPYRO și VISARTA, respectiv de contracte directe.

Legea nr. 8/1996 prevede: „Art. 131¹. — (1) Metodologia se negociază de către organismele de gestiune colectivă cu reprezentanții prevăzuți la art. 131 alin. (2) lit. b), ținându-se seama de următoarele criterii principale:

a) categoria titularilor de drepturi, membri sau nemembri, și domeniul pentru care se poartă negocierea;

b) categoria de utilizatori pe care îi reprezintă la negocieri structurile asociative sau ceilalți utilizatori desemnați să negocieze;

c) repertoriul, confirmat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, gestionat de organismul de gestiune colectivă, pentru membrii proprii, precum și pentru membrii altor organisme străine similare, în baza contractelor de reprezentare;

d) proporția utilizării repertoriului gestionat de un organism de gestiune colectivă;

e) proporția utilizărilor pentru care utilizatorul a îndeplinit obligațiile de plată prin contracte directe cu titularii de drepturi;

f) veniturile obținute de utilizatori din activitatea care utilizează repertoriul ce face obiectul negocierii;

g) în cazul în care nu există venituri se va folosi practica europeană în domeniu;

h) practica europeană privind rezultatele negocierilor dintre utilizatori și organismele de gestiune colectivă.

(2) Organismele de gestiune colectivă pot solicita de la aceeași categorie de utilizatori remunerații forfetare sau procentuale, raportate la veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul, cum ar fi: radiodifuzare, retransmitere prin cablu sau comunicare publică, ținând cont de practica europeană privind rezultatele negocierilor dintre utilizatori și organismele de gestiune colectivă. Pentru activitatea de radiodifuzare, remunerațiile procentuale se vor stabili diferențiat, direct proporțional cu ponderea utilizării repertoriului gestionat colectiv în această activitate, iar în lipsa veniturilor, în funcție de cheltuielile ocazionate de utilizare.

(3) Remunerațiile forfetare sau procentuale, prevăzute la alin. (2), **pot fi solicitate numai dacă și în măsura în care sunt utilizate opere** pentru care drepturile de autor sau drepturile conexe protejate se află în termenele de protecție prevăzute de lege.

(4) În cazul în care gestiunea colectivă este obligatorie conform prevederilor art. 123¹, metodologiile se negociază fără a se ține seama de criteriile prevăzute la alin. (1) lit. c) și e), repertoriile fiind considerate repertorii extinse.

Art. 131². — (1) Negocierea metodologiilor se desfășoară conform programului stabilit între cele două părți, pe o durată de maximum 30 de zile calendaristice de la data constituirii comisiei.

(2) Înțelegerea părților cu privire la metodologiile negociate se consenmează într-un protocol care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor. Protocolul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de 5 zile de la data depunerii. Metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat și tuturor importatorilor și fabricanților de suporturi și aparate pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, conform art. 107.

(3) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate fi solicitat, pentru inițierea procedurii de arbitraj efectuate de către arbitri, în următoarele situații:

a) entitățile care alcătuiesc o parte ce urmează să participe la negociere nu au putut conveni asupra punctului de vedere comun ce trebuie prezentat celeilalte părți;

b) cele două părți aflate în negociere nu au putut conveni o formă unică a metodologiei în termenul prevăzut la alin. (1);

c) organismele de gestiune colectivă nu au putut conveni încheierea unui protocol de repartizare a remunerațiilor și de stabilire a comisionului datorat collectorului unic.

(4) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 5 zile de la solicitarea arbitrajului, convoacă părțile în vederea desemnării, prin tragere la sorti, a 5 arbitri titulari, care vor constitui completul de arbitraj, și a 3 arbitri de rezervă. Aceștia din urmă îi vor înlocui, în ordinea tragerii la sorți, pe arbitrii titulari indisponibili. Desemnarea arbitrilor prin tragere la sorți se face și în cazul absenței părților convocate.

(5) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 5 zile de la data desemnării arbitrilor, convoacă la sediul său arbitrii desemnați și părțile, în vederea constituirii completului de arbitraj. Completul de arbitraj stabilește: onorariul brut, prin negociere cu părțile, primul termen, dar nu mai târziu de 5 zile, precum și locul arbitrajului și informează părțile.

(6) Cele două părți aflate în arbitraj, organismele de gestiune colectivă și, respectiv, utilizatorii sau alți plătitori contribuie în mod egal la plata onorariului. Sumele se depun la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, înainte de primul termen de arbitraj. Neplata în termen atrage decăderea părții care nu a achitat onorariul din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii pe durata arbitrajului.

(7) Arbitrii au obligația ca în termen de 30 de zile de la primul termen al arbitrajului să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor hotărârea cuprinzând forma finală a metodologiilor supuse arbitrajului, în vederea comunicării către părți. În mod excepțional, arbitrii pot solicita, motivat, Oficiului Român pentru Drepturile de Autor prelungirea acestui termen cu maximum 15 zile. Arbitrii își pot ridica onorariul de la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor numai după depunerea hotărârii arbitrale.

(8) Hotărârea arbitrală privind forma definitivă a metodologiilor se comunică părților de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului, prin decizie a directorului general, emisă în termen de 5 zile de la data depunerii. Metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat și nu se pot acorda reduceri la plata remunerațiilor datorate, altele decât cele prevăzute în metodologiile publicate.

(9) În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii arbitrale, părțile pot face apel împotriva acesteia la instanța Curții de Apel București, care se va pronunța asupra cauzei în complet civil. Hotărârea arbitrală este executorie de drept până la pronunțarea soluției cu privire la menținerea sau modificarea metodologiilor. Soluția Curții de Apel București este definitivă și irevocabilă, se comunică Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, prin decizie a directorului general, emisă în termen de 5 zile de la data comunicării.

(10) Metodologiile negociate sau stabilite conform prevederilor alin. (1)—(9) nu sunt opozabile utilizatorilor care la data declanșării procedurii de negociere a metodologiilor se află în curs de negociere directă a unui contract de licență sau au încheiat deja aceste negocieri cu organismele de gestiune colectivă.

Art. 131³. — (1) Organismele de gestiune colectivă sau, după caz, structurile asociative ale utilizatorilor, utilizatorii majori, societățile publice de radiodifuziune sau de televiziune pot formula o nouă cerere de inițiere a procedurilor de negociere a tarifelor și metodologiilor numai după 3 ani de la data publicării lor în formă definitivă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazul negocierilor prevăzute de art. 107 alin. (4), oricare dintre părți poate formula o nouă cerere de inițiere a procedurilor de negociere a metodologiilor numai după 2 ani de la data publicării acestora în formă definitivă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Până la publicarea noilor metodologii, rămân valabile vechile metodologii.

Art. 131⁴ — Remunerațiile stabilite în sumă fixă se pot modifica anual, începând cu prima lună a anului următor celui în care s-au publicat metodologiile, de către organismele de gestiune colectivă, pe baza indicelui de inflație, stabilit la nivel național. Aceste modificări se depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, urmând a fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de 5 zile de la data depunerii. Modificările devin efective începând cu luna următoare publicării”.

Se reține că greșit critică apelantul COPYRO ca nelegală hotărârea arbitrală care a relevat în considerente că trebuie **calculată** remunerația stabilită în forma procentuală (care este direct proporțională, cum prevede fără dubiu alin. 2 teza a II-a al art. 131¹ din Legea nr. 8/1996, cu ponderea utilizării repertoriului gestionat colectiv facultativ conform încheierii de lămurire din 25 aprilie 2012, fiind 3% pentru o utilizare integrală de 100% a repertoriului) în funcție de ponderea veniturilor realizate de utilizarea repertoriului în activitatea de radiodifuzare, iar, în lipsa veniturilor, în funcție de cheltuielile ocazionate de utilizare, conform art. 131¹ alin. 1 lit. f din Legea nr. 8/1996.

De altfel, COPYRO nu combate prin niciun argument juridic nici „principiul conform căruia remunerația trebuie să fie calculată exclusiv asupra veniturilor corespunzătoare radiodifuzării operelor scrise de către organismele... de televiziune” extras chiar din art. 131¹ din Legea nr. 8/1996, încă din anul 2005 de Comisia de Mediere care a pronunțat Hotărârea arbitrală din 15 octombrie 2005 cuprinzând „Metodologia privind remunerația datorată de către organismele de radiodifuziune și organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise ale acestora, valorificate prin intermediul organismelor de gestiune colectivă”, la care apelantul face referiri în dezvoltarea apelului, care fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, s-a aplicat între apelant și utilizatori, și care a stabilit anterior că „3. Baza de calcul asupra căreia se aplică procentul prevăzut la pct. 2 este constituită din acele venituri ale organismelor de radiodifuziune și organismelor de televiziune care sunt corespunzătoare utilizării de către acestea a repertoriului protejat al organismelor de gestiune colectivă prevăzute la pct. 1”.

Apelantul COPYRO doar apreciază greșit ca inechitabilă această bază de calcul, inechitabilă apărând însă plata de către organismele de televiziune a remunerației către apelant, prin luarea în considerare, în baza de calcul, și a veniturilor obținute din radiodifuzarea de opere pentru care organismele de televiziune plătesc direct în baza contractelor încheiate direct cu titularii dreptului de autor, având în vedere că gestiunea colectivă din speță este facultativă (art. 123⁴ din Legea nr. 8/1996).

Dispozițiile art. 131¹ alin. 1 și 2 din lege prevăd că baza de calcul a remunerațiilor (care pot fi stabilite în formă forfetară sau în formă procentuală) poate fi constituită din veniturile obținute

din radiodifuzarea în care se utilizează repertoriul gestionat colectiv, apelantul COPYRO criticând practic nefondat considerentele hotărârii arbitrale atacate, privind calculul remunerației stabilite în formă procentuală.

Curtea are în vedere că remunerația a fost stabilită în mod echitabil de completul de arbitraj în formă procentuală, așa cum se va arăta mai jos, iar stabilirea bazei de calcul în raport cu veniturile obținute din activitatea de radiodifuzare care utilizează repertoriul gestionat colectiv este rezultată din dispozițiile art. 131¹ din Legea nr. 8/1996. Susținerea că utilizatorii ar putea încălca în opinia apelantului COPYRO baza de calcul în cursul celor 3 ani de aplicare a metodologiei din hotărârea arbitrală apelată nu poate fi reținută ca motiv fondat de apel, deoarece COPYRO are la dispoziție pârghiile necesare verificării calculului corect, extrajudiciare și chiar prin expertize judiciare în acțiuni în pretenții cu contestare a bazei de calcul aplicate, acesta fiind organism de gestiune colectivă pentru care Legea nr. 8/1996 cuprinde o serie de dispoziții: spre exemplu art. 130 „(1) Organismele de gestiune colectivă au următoarele obligații: h) să ceară utilizatorilor sau intermediarilor acestora comunicarea de informații și transmiterea documentelor necesare pentru determinarea cuantumului remunerațiilor pe care le colectează, precum și informații privind operele utilizate, cu indicarea titularilor de drepturi, în vederea repartizării acestora; utilizatorii sau intermediarii acestora au obligația să furnizeze, în format scris și electronic, în termen de 10 zile de la solicitare, informațiile și documentele solicitate, sub semnătura reprezentantului legal și ștampilate”, în plus utilizatorii fiind supuși, de asemenea, unor rigori legale referitoare la declararea veniturilor lor la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice de la care apelantul și-ar putea justifica interesul obținerii celor ce-l privesc pentru verificarea calculului remunerației [spre exemplu, Ordinul nr. 879 din 25 iunie 2012 pentru aprobarea Sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2012 a operatorilor economici, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 27 iunie 2012, a prevăzut: „2.1. Entitățile întocmesc și depun la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice raportări contabile la 30 iunie 2012 care cuprind următoarele formulare:

- a) Situația activelor, datoriilor și capitalurilor proprii (cod 10);
- b) Contul de profit și pierdere (cod 20);
- c) Date informative (cod 30).

2.5. Formularul «Situația activelor, datoriilor și capitalurilor proprii» prezintă, în formă sintetică, elementele de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, grupate după natură și lichiditate, respectiv după natură și exigibilitate. 2.6. Formularul «Situația activelor, datoriilor și capitalurilor proprii» se întocmește pe baza **balanței de verificare** a conturilor sintetice la data de 30 iunie 2012, puse în acord cu soldurile din balanța conturilor analitice, încheiată după înregistrarea tuturor documentelor în care au fost consemnate operațiunile financiar-contabile aferente perioadei de raportare. 2.7. Formularul «Contul de profit și pierdere» cuprinde cifra de afaceri netă, veniturile realizate și cheltuielile efectuate, precum și rezultatele financiare obținute (profit sau pierdere), preluate din conturile de venituri și cheltuieli cuprinse în balanța de verificare la 30 iunie 2012. 2.11. La rândurile privind plățile restante din formularul «Date informative» se înscriu sumele de la sfârșitul perioadei de raportare care au depășit termenele de plată prevăzute în contracte sau acte normative. 2.12. Raportările contabile la 30 iunie 2012 sunt semnate de persoanele în drept, cuprinzând și numele în clar al acestora”. Inclusiv punctul 8 din Metodologia în speță contribuie la asigurarea posibilităților COPYRO de verificare a bazei de calcul (calculului remunerației): „8. Organismele de televiziune au obligația să comunice organismelor de gestiune colectivă din domeniul specific de creație prevăzute la pct. 1, până la data de 15 inclusiv a lunii

următoare trimestrului pentru care se face raportarea, câte un raport privind utilizarea operelor scrise și a operelor de artă vizuală în programele acestora. Raportul va cuprinde lista operelor scrise și operelor de artă vizuală gestionate colectiv și utilizate, cu menționarea autorului/autorilor, a denumirii operei, a duratei utilizării fiecărei opere, a numărului de difuzări zilnice, a denumirii emisiunilor în care au fost utilizate, a datelor și orelor de programare, precum și baza de calcul stabilită potrivit dispozițiilor prezentei metodologii. Raportul va fi însoțit de o adresă de înaintare purtând numele reprezentantului legal, semnătura și ștampila utilizatorului, adresa prin care va fi confirmată pe propria răspundere veridicitatea informațiilor ce sunt conținute în raport și în documentele anexate acestuia.”

În această ordine de idei, se reține că sunt fondate criticile apelantei SRTV care susține că, deși, în considerente, hotărârea arbitrală relevă faptul că baza de calcul al remunerațiilor din radiodifuzarea operei scrise și operei de artă vizuală va fi corespunzătoare cu veniturile din radiodifuzarea repertoriului gestionat colectiv de fiecare organism de gestiune colectivă care a depus cererea de arbitraj, în dispozitivul pe care l-a pronunțat, ca soluție a arbitrajului, cu privire la modul cum se calculează remunerația (baza de calcul), hotărârea arbitrală conține dispoziții care dau naștere stabilirii bazei de calcul din veniturile realizate din întreaga activitate de radiodifuzare, indiferent dacă s-au utilizat sau nu repertoriile celor două organisme de gestiune colectivă din arbitraj, nu numai veniturile din radiodifuzarea repertoriului gestionat colectiv. Astfel, pct. 6 din metodologia cuprinsă în hotărârea arbitrală apelată prevede: „Baza de calcul a remunerației prevăzute la punctul 5 este constituită din totalitatea veniturilor brute trimestriale, rezultate din activitatea de radiodifuzare sau totalitatea cheltuielilor ocazionate de utilizare, din care se scad taxa pe valoare adăugată, taxa locală de publicitate, taxa pentru publicitatea băuturilor alcoolice, precum alocațiile și subvențiile bugetare”, urmând a se dispune de Curte schimbarea lui în sensul aplicării prin acesta a celor dispuse de completul arbitral la pct. 5 din metodologie, conform considerentelor din hotărârea arbitrală și pozițiilor utilizatorilor din negociere cu privire la modul de calcul al remunerației în raport cu veniturile utilizării, astfel încât pct. 6 din metodologie va menționa că baza de calcul al remunerației procentuale prevăzută la pct. 5 este constituită din veniturile trimestriale brute ale organismelor de televiziune care sunt corespunzătoare utilizării de către acestea a repertoriului protejat al COPYRO și VISARTA, sau din totalitatea cheltuielilor ocazionate de utilizare, din care se scad TVA, taxa locală de publicitate, taxa pentru publicitatea băuturilor alcoolice, precum și alocațiile și subvențiile bugetare.

Or, și celelalte organisme de gestiune colectivă care au fost părți la negocierile cu utilizatorii, PERGAM și DACIN-SARA, au cuprins, în protocoalele pe care le-au încheiat cu utilizatorii, dispoziții care au ținut cont atât de perioada dificilă de criză economică ce poate afecta ambele părți în negociere în cazul unei remunerații prea mari care ar scădea activitatea de radiodifuzare a operelor ce ar deveni prea scumpă și ar prejudicia astfel și pe titularii ale căror drepturi sunt gestionate colectiv, cât și de ponderarea bazei de calcul în raport cu radiodifuzarea repertoriului lor, nu cu toată activitatea de radiodifuzare a utilizatorilor. Astfel, decizia ORDA nr. 192 din 18 octombrie 2012 a dispus publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului având drept obiect „Metodologia privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru utilizarea prin radiodifuzare a unor opere cinematografice și alte opere audiovizuale din repertoriul organismelor de gestiune colectivă”, care prevede: „16. Remunerația datorată de organismele de televiziune pentru titularii de drepturi de autor în baza prezentei metodologii, pentru utilizarea prin radiodifuzare a operelor

cinematografice și altor opere audiovizuale aflate în repertoriul organismelor de gestiune colectivă, se calculează procentual din totalitatea veniturilor obținute de utilizator din activitatea de radiodifuzare, ponderat cu utilizarea efectivă, conform tabelului următor, precum și celorlalte prevederi din prezenta metodologie.

Tabel

Categorie titulari de drepturi	Anul 2012 și următorii/ Remunerație
Autorii de opere audiovizuale nominalizați la punctul 2	2,5%

Remunerația prevăzută de prezenta metodologie nu este datorată de organismele de televiziune care au încheiat contracte direct cu titularii de drepturi sau cu mandatarii autorizați ai acestora.

17. În situația în care un organism de televiziune nu difuzează opere din repertoriul gestionat de organismul de gestiune colectivă, acesta nu datorează remunerație.

20. Pentru **calculul** remunerației datorate se procedează astfel: la suma rezultată conform pct. 18 și 19 se calculează valoarea în venituri a unui minut de emisie. Această valoare se multiplică cu numărul minutilor de **radiodifuzare a operelor cinematografice sau audiovizuale. La valoarea astfel obținută se aplică cota procentuală prevăzută în tabelul de mai sus**, suma rezultată reprezentând remunerația cuvenită autorilor operelor cinematografice și ai altor opere audiovizuale nominalizați la pct. 5". Tot astfel, decizia ORDA nr. 151 din 19 septembrie 2012 a dispus publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului având drept obiect „Metodologia privind remunerația datorată de organismele de televiziune titularilor de drepturi de autor pentru radiodifuzarea operelor scrise gestionate de Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere Științifice — PERGAM”, care prevede: „6. Remunerația datorată de organismele de televiziune pentru titularii de drepturi de autor în baza prezentei metodologii se calculează procentual din totalitatea veniturilor obținute de utilizatori din activitatea de radiodifuzare, ponderat cu utilizarea efectivă, conform tabelului următor, precum și celorlalte prevederi din prezenta metodologie:

Tabel

Categorie titulari de drepturi	Anul 2012 și următorii/ Remunerație/Trimestru
Autorii de opere scrise reprezentați de organismul de gestiune colectivă	3%

7. Remunerația prevăzută de prezenta metodologie nu este datorată de organismele de televiziune care au încheiat contracte directe cu titularii de drepturi sau cu mandatarii autorizați ai acestora.

8. Baza de calcul al remunerației prevăzute în tabelul de la pct. 6 o constituie totalitatea veniturilor brute trimestriale rezultate din activitatea de radiodifuzare, **corespunzătoare utilizării de către organismele de televiziune a repertoriului protejat al organismului de gestiune colectivă**, sau totalitatea cheltuielilor ocazionate de utilizare, din care se scad taxa pe valoarea adăugată, taxa locală de publicitate, taxa pentru publicitatea la băuturi alcoolice, alocațiile și subvențiile bugetare, dacă este cazul, și orice alte taxe existente sau ce ar putea fi introduse ulterior.

9. Pentru calculul remunerației datorate se procedează **astfel**: la suma rezultată conform pct. 8 se calculează valoarea în venituri a unui minut de emisie. Această valoare se multiplică cu numărul minutilor de radiodifuzare a operelor din repertoriul organismului de gestiune colectivă. **La valoarea astfel obținută se aplică cota procentuală prevăzută în tabelul de mai sus**, valoarea rezultată reprezentând remunerația cuvenită autorilor de opere scrise existente în repertoriul gestionat de organismul de gestiune colectivă.

10. Remunerația prevăzută de prezenta metodologie se plătește până la data de 25 a lunii următoare trimestrului pentru care este datorată.

11. Pentru întâzieri la plata remunerației, utilizatorii datorează penalități în cuantumul dobânzii legale, conform Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

12. În situația în care un organism de televiziune nu difuzează opere din repertoriul gestionat de organismul de gestiune colectivă, acesta nu datorează remunerație.”

Nefondat apelantul COPYRO pretinde acordarea remunerației „forfetare de 60 lei/minut pentru utilizări de peste 500 minute trimestrial”. Art. 131⁴ raportat la art. 131¹ din Legea nr. 8/1996 relevă faptul că în privința remunerației forfetare se au în vedere „sume fixe”, nu crescute diferențiat pe timpi de utilizare, la aplicarea legală a indexării anuale cu rata inflației (indexarea unei sume globale), susținerile apelantului COPYRO că ar fi indexat acesta cu rata inflației remunerațiile procentuale de 3% stabilite de metodologia anterioară negocierii finalizate cu hotărârea arbitrală din speță, pe lângă faptul că nu sunt fondate (nefiind dovedite prin vreo expertiză de specialitate, iar propriile sale calcule finale, nejustificate, care nu sunt însușite de utilizatori — SRTV criticându-le punctual și în întâmpinarea din dosarul de arbitraj — nereprezentând mijloc de probă), sunt nelegale față de prevederile art. 131⁴ raportat la art. 131¹ din Legea nr. 8/1996, faptul că acesta nu a dorit să negocieze cu utilizatorii mai devreme, după 3 ani de aplicare a metodologiei anterioare, ci abia după 5—6 ani, cum susține, neîndreptățindu-l să solicite utilizatorilor în arbitrajul apelat remunerații nejustificat de mari.

Se reține că susținerea apelantului COPYRO că „aplicând indicii de inflație la remunerațiile achitate pe ultimii 3 ani de utilizatori reies remunerații la nivel de 10—12 lei/minut care nu s-ar putea valorifica de titularii de drepturi decât tocmai prin stabilirea unei remunerații forfetare ce poate fi actualizată anual cu inflația” nu este dovedită și contrazice critica acestuia contra hotărârii arbitrale prin care pretinde remunerații de 60 lei pe minut pentru utilizări de peste 500 minute.

Nefondat susține COPYRO că „Din punct de vedere substanțial, potrivit Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, remunerația cuvenită titularilor drepturilor de autor asupra operelor scrise a fost prevăzută de legiuitor în scopul recompensării acestor titulari pentru activitatea lor referitoare la crearea acestor opere, precum și în vederea stimulării creației — ceea ce presupune stabilirea unui cuantum ridicat al remunerației.” Legea nu stabilește un cuantum ridicat al remunerației.

Nefondat susține COPYRO că „susține o remunerație forfetară pentru utilizări de peste 500 minute trimestrial tocmai pentru a încuraja utilizarea operelor scrise și de artă vizuală în programele de televiziune care reprezintă în ultima instanță un factor formator și de cultură al publicului indiferent de vârstă”, de vreme ce utilizatorii nu au fost de acord cu această remunerație pe care au apreciat-o prea mare, iar metodologia trebuie să fie rezultatul negocierii de pe poziții egale a organismelor de gestiune colectivă și utilizatorilor. Așadar, indiferent de intențiile sale, apelantul nu poate impune utilizatorilor măsuri obligatorii, încurajarea radiodifuzării crescute de operă scrisă, pe care o gestionează, putând să o realizeze

prin alte acțiuni sau mijloace, respectiv chiar prin negocierea de remunerații scăzute care să dea posibilitatea creșterii ponderii utilizării repertoriului său în radiodifuzare.

De altfel, contrar celor susținute astfel de apelant, pentru a justifica o remunerație forfetară de 60 lei/minut pentru utilizări de peste 500 minute trimestrial, că ar încuraja utilizarea operelor scrise și de artă vizuală în programele de televiziune, apelantul vădește, prin pretenția împărțirii remunerației în două categorii (3% pentru difuzări mai mici de 500 de minute și respectiv 60 lei/minut pentru difuzări mai mari de 500 de minute) și prin cele arătate că „Rezultatul aplicării metodologiei anterioare, Hotărârea arbitrală din 15 octombrie 2005, ce stabilea cu preponderență remunerații procentuale (3%) pentru radiodifuzarea operelor scrise a condus în cei 6 ani de aplicare la plata către titularii de drepturi a unor remunerații de până la 1 leu/minut”, caracterul ridicat nejustificat al remunerației pretinse de apelant pentru radiodifuzări de peste 500 minute cărora le pretinde 60 lei pe minut. Pretinde astfel remunerație de 60 ori mai mare (ridicată, de la 1 leu pe minut la 60 lei pe minut), nejustificat, respectiv nu încurajează radiodifuzarea pe timp mai mare, dimpotrivă, pretinzând remunerație de 60 ori mai mare, o poate descuraja.

Cu privire la susținerile apelantului COPYRO că, deoarece în playlisturile prezentate de unii utilizatori s-ar regăsi și opere de importanță pentru patrimoniul cultural, s-ar impune o plată corespunzătoare în raport de importanța acestora pentru patrimoniul cultural, se reține că apelantul COPYRO nu face precizări concrete, iar acesta gestionează colectiv opera scrisă și în acest litigiu este stabilirea, pe calea unei metodologii unice, a remunerației pentru radiodifuzarea operei scrise aflate în repertoriul său, radiodifuzare gestionată colectiv facultativ, pentru care completul arbitral a ales în mod echitabil remunerația procentuală de 3% la o pondere de utilizare de 100% a repertoriului gestionat colectiv de COPYRO, ce respectă prevederile Legii nr. 8/1996, cu modificările ulterioare, și corespunde pozițiilor părților din arbitraj — organism de gestiune și utilizatori —, fiind vorba despre o remunerație echitabilă pentru care COPYRO nu a probat existența vreunei

practici europene unitare, contrare, iar nivelul remunerației stabilite de arbitri corespunde practicii naționale, nefiind afectate drepturi din contractele directe încheiate direct de titularii dreptului de autor cu organisme de televiziune.

Cele două traduceri neautorizate (privind niște tarife provizorii pe drepturi de emisie radio din Elveția și privind un studiu al cărui autor nu este identificat asupra remunerațiilor procentuale din Lituania pentru execuții publice din opere literare), depuse la apel de COPYRO, nu pot fi reținute ca practică europeană, nefiind depusă vreo traducere autorizată a unor norme sau înțelegeri aplicate efectiv cu privire la cuantumul remunerației convenite titularilor de drepturi din radiodifuzarea operei scrise cum este cea gestionată colectiv facultativ de apelant.

Curtea reține că este fondată critica apelanților utilizatori că în mod nejustificat completul arbitral a mărit remunerația pentru VISARTA, care nu a dovedit vreo practică europeană majoritar contrară în raport cu ce s-a practicat deja prin acord (Protocol) între părți, privind procentul remunerației din radiodifuzarea operelor de artă vizuală, gestionată colectiv facultativ de această intimată, completul arbitral făcând referire nedeterminat și fără temei la alte domenii de creație sau alte forme de exploatare, deși trebuia să aibă în vedere stabilirea în speță, între organismul de gestiune colectivă și utilizatori, a remunerației convenite titularilor de drepturi din radiodifuzarea operelor de artă vizuală, tocmai de aceea Legea nr. 8/1996 prevăzând și criteriile principale la art. 1311, nu reglementând stabilirea de remunerații unitare oricărui domeniu de creație și oricărui mod de exploatare a operelor. Cum în arbitraj VISARTA nu a probat existența vreunei practici europene majoritar contrare în raport cu remunerația de 1,5% practică deja prin acord între părți, privind radiodifuzarea operelor de artă vizuală, completul arbitral a mărit nefondat procentul acestei remunerații câtă vreme nu a justificat nicio circumstanță care să vizeze părțile în arbitraj pe această remunerație sau cu privire la modificarea nivelului acestei remunerații în raport cu activitatea de radiodifuzare din care provine.

Față de cele reținute, văzând și art. 296 C. proc. civ., în limitele apelurilor formulate, se va respinge cererea de aderare la apel formulată de DACIN SARA ca lipsită de interes juridic, se va respinge ca nefondat apelul declarat de COPYRO, se vor admite apelurile Societății Române de Televiziune, S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., S.C. PRO TV — S.A. și Asociației Române de Comunicații Audiovizuale — ARCA, cu privire la procentul convenit intimății VISARTA (pct. 5 din metodologia cuprinsă în hotărârea arbitrală) și cu privire la baza de calcul al remunerațiilor stabilite la pct. 5, care se regăsește în pct. 6 al metodologiei cuprinse în hotărârea arbitrală, arătat de SRTV, nu în pct. 3 invocat de Pro TV, și se va schimba în parte hotărârea arbitrală, urmând a se stabili ca remunerația procentuală privind pe intimata VISARTA înscrisă în tabelul din pct. 5 din metodologie va fi de 1,5 % și că pct. 6 din metodologie va menționa că baza de calcul al remunerației procentuale prevăzute la pct. 5 este constituită din veniturile trimestriale brute ale organismelor de televiziune care sunt corespunzătoare utilizării de către acestea a repertoriului protejat al COPYRO și VISARTA, sau din totalitatea cheltuielilor ocazionate de utilizare, din care se scad TVA, taxa locală de publicitate, taxa pentru publicitatea băuturilor alcoolice, precum și alocațiile și subvențiile bugetare. Se va menține în rest hotărârea arbitrală, așa cum s-a arătat mai sus. Văzând și art. 298 raportat la art. 261 C. proc. civ.,

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția lipsei de interes a aderării la apel formulată de **DACIN-SARA — DREPTURI DE AUTOR ÎN CINEMATOGRAFIE ȘI AUDIOVIZUAL — SOCIETATEA AUTORILOR ROMÂNI DIN AUDIOVIZUAL**, cu sediul ales la S.C.A. „Feraru și Asociații” în București, sectorul 5, str. Dr. Răureanu nr. 4, et. 1, și, în consecință, respinge cererea de aderare la apel ca lipsită de interes juridic.

Respinge ca nefondat apelul declarat de COPYRO — SOCIETATE DE GESTIUNE COLECTIVĂ A DREPTURILOR DE AUTOR cu sediul în București, sectorul 2, str. Paleologu nr. 5A, ap. 3, împotriva Hotărârii arbitrale numărul 4 din 22 martie 2012 pronunțată de către Completul de arbitraj desemnat de Oficiul Român pentru Drepturi de Autor.

Admite apelurile apelantelor **Societatea Română de Televiziune** cu sediul în București, sectorul 1, Calea Dorobanților nr. 191, **S.C. ANTENA TV GROUP — S.A.**, cu sediul în București, sectorul 1, Str. Gârlei nr. 1B; și cu sediul procesual ales în București, sectorul 5, Calea 13 Septembrie nr. 129, bl. T3 A, sc. 1, et. 5, ap. 15, la avocat Mustăciosu Mihai Traian, **S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L.**, cu sediul în București, sectorul 1, bd. Dimitrie Pompeiu, clădirea 20, nr. 9—9A, et. 8, **Asociația Română de Comunicații Audiovizuale — ARCA**, cu sediul în București, sectorul 1, str. Intrarea Victor Eftimiu nr. 5—7, et. 9, ap. 58, și **S.C. PRO TV — S.A.**, cu sedii procesuale alese la cabinet av. Liana Petrovici în București, sectorul 2, bd. Pache Protopopescu nr. 25, împotriva Hotărârii arbitrale numărul 4 din 22 martie 2012 pronunțată de către Completul de arbitraj desemnat de Oficiul Român pentru Drepturi de Autor.

Schimbă în parte Hotărârea arbitrală nr. 4 din 22 martie 2012, în sensul că remunerația procentuală cuvenită **VISARTA** cu sediul în București, sectorul 5, str. Fabrica de Chibrituri nr. 9—11, conform tabelului din **pct. 5 din metodologie** este de 1,5 % și că **pct. 6 din metodologie** are următorul conținut: „Baza de calcul al remunerației procentuale prevăzută la pct. 5 este constituită din veniturile trimestriale brute ale organismelor de televiziune care sunt corespunzătoare utilizării de către acestea a repertoriului protejat al COPYRO și VISARTA, fiind proporțională cu ponderea utilizării, în activitatea de radiodifuziune, a repertoriului gestionat colectiv, sau din totalitatea cheltuielilor ocazionale de utilizare, din care se scad TVA, taxa locală de publicitate, taxa pentru publicitatea băuturilor alcoolice, precum și alocațiile și subvențiile bugetare.”

Menține în rest hotărârea arbitrală.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la 18 decembrie 2012.

PREȘEDINTE,
CRINA BIANCA TRĂMÎNDAN

Judecător,
Maria Dalina Oancea

Grefier,
Camelia Sandu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 637115